

КЗЛД

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Правото за достъп и защитата на информацията	3
По-безопасен Интернет за децата	3
Свобода и сигурност в интегрираното управление на границите на Европейския съюз	4
Неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации	6
Участие на Европейския надзорен орган по защита на данните в Ден на отворените врати на европейските институции	7
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	8
РЕГИСТРАЦИЯ НА АД	9
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	11
Решения по жалби	11
Решение № 19/28.05.2008 г.	11
Решение № 47/27.06.2008 г.	13
Решение № 43/09.07.2008 г.	16
Решение № 61/09.07.2008 г.	17
Решение № 62/09.07.2008 г.	20
Решение № 64/09.07.2008 г.	22
Решение № 75/09.07.2008 г.	25
Решение № 38/16.07.2008 г.	27
Решение № 39/16.07.2008 г.	29
Решение № 40/16.07.2008 г.	32
Решение № 26/23.07.2008 г.	33
СТАНОВИЩА	36
КОМЕНТАРИ И СЪОБЩЕНИЯ	38
Модели за защита на личните данни	38
Срокове за съхраняване на данни и защитата на данните в Интернет	40
Интернет и децата	42

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ПРАВОТО ЗА ДОСТЪП И ЗАЩИТАТА НА ИНФОРМАЦИЯТА

Мнение на ЕНОЗД за предложението на Европейската комисия за преразглеждане на правилата за публичен достъп до документите, съхранявани от институциите на Европейския съюз

На 30 юни ЕНОЗД прие мнение по предложението на Комисията за преразглеждане на правилата за публичен достъп до документите, намиращи се в институциите на ЕС. То засяга поправките на аспектите, касаещи връзката на публичния достъп и защитата на персоналните данни. ЕНОЗД одобрява стремежа да се изясни деликатното взаимодействие между публичния достъп и защитата на информацията неща, но счита, че не намерено подходящо решение. Мнението на ЕНОЗД се основава на следното:

- Неуспешно е рефлектирано на случаите, разглеждани от Европейския съд. С изтриването на отпратката към нарушаване на “лично пространство и интегритет” на индивида като необходим праг за доказване правото на отказ за достъп до документи, съдържащи лични данни, Комисията категорично променя баланса, достигнат отдавна от законодателя.
- Недостатъчен баланс между застрашени фундаментални права: предложените клаузи предполагат, че решението по молба за публичен достъп трябва да бъде основано на Закона за защита на данните, а не на Закона за публичния достъп. Резултата може да уважи правото за защита на данните, но не и правото на публичен достъп и като такъв не постига правилния баланс между двете права.
- Недостатъчна практическа приложимост: клаузите, отнасящи се до европейското законодателство за защита на данните нямат ясно решение за случаите, в които трябва да има решение за публичен достъп и се получава ситуация от типа “параграф 22”.

ЕНОЗД предлага изясняване на връзката между Закона за публичен достъп и Закона за защита на данните и по-точно да се осигури, че правото на публичен достъп до документи не накърнява правото за достъп до собствени лични данни.

ПО-БЕЗОПАСЕН ИНТЕРНЕТ ЗА ДЕЦАТА

Мнение на ЕНОЗД за програма на Общността, представена от Европейската комисия за защита на децата, ползващи Интернет и други комуникационни технологии

На 23 юни ЕНОЗД прие мнение по предложената дългосрочна програма на Европейската общност за защита на децата, ползващи Интернет и други комуникационни технологии. В нея бяха очертани следните четири насоки:

- редуциране на незаконното съдържание и намаляване на вредното поведение онлайн;
- съдействие за по-безопасна онлайн среда;
- развиване на обществено съзнание;
- създаване на база данни “Знание”.

Като инструмент, дефиниращ работна рамка програмата не навлиза в детайли на действията, които трябва да се предприемат, но дава възможност за предложения по набелязаните цели.

ЕНОЗД напълно поддържа общата насоченост на програмата и обръща внимание на факта, че защитата на данните на децата е съществена първа стъпка в гарантирането на по-голяма сигурност и защита от злоупотреби в Интернет. Съображенията за защита на данните би трябвало да се прилагат към всички хора, които са свързани по някакъв начин с движението на информация в мрежата за предотвратяване на незаконно съдържание и вредно поведение. Мнението на ЕНОЗД съдържа

следните основни коментари:

- Органите по защита на данните играят решаваща роля за защитата на децата в Интернет. Това трябва да се има предвид при прилагането на дългосрочната програма.
- Всяка система, която следи онлайн за незаконни или вредни съдържания трябва да има предвид съществуващата работна рамка за защита на данните. Гаранциите, свързани с надзора на системата (по принцип осъществявани от правоприлагащите органи) са решаващ елемент за придържане към тази работна рамка.
- Средствата за филтриране или блокиране, които служат за контрол на достъпа до мрежата трябва да се използват предпазливо, като се има предвид техният потенциално обратен ефект и с използване на предимството, което технологиите дават за опазване на личната неприкосновеност.

ЕНОЗД поддържа предложението за дългосрочна програма за защита на децата в Интернет и при използването на комуникационни технологии. Приветства факта, че тази програма ще се фокусира върху развитието на нови технологии и уточняването на конкретни действия за подобряване на ефективността при защитата на децата. Припомня, че защитата на личните данни е необходимо условие за осигуряване на безопасност. Злоупотребата с личните данни на децата може да бъде избягната по следните начини:

- развиване на съзнанието на децата и свързаните с тях лица (родители, настойници, обучаващи);
- подпомагане на съответни разработки от индустрията;
- подпомагане на разработването на технологични средства, подобряващи личната неприкосновеност;
- насърчаване на обмяната на опит между съответните органи.

Тези действия трябва да се разработят, без да се пренебрегва факта, че защитата на децата се извършва в условия, в които правата на всички могат да бъдат застрашени. В частност ЕНОЗД напомня, че наблюдението на телекомуникационните мрежи е задача на правораздаващите органи.

ЕНОЗД отбелязва, че тази програма представлява генерална работна рамка за по-нататъшна конкретна работа и счита, че някои наблюдения, споделени в това мнение са първа стъпка и могат да имат съответните практически разработки, в които да участват органите по защита на данните.

СВОБОДА И СИГУРНОСТ В ИНТЕГРИРАНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ГРАНИЦИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

На 30 юни Питър Хъстинкс представи две мнения на кръгла маса, организирана от Комитет на европейския парламент, касаещи едновременно европейския парламент и представителите от националните парламенти. Темата бе “Свобода и сигурност в интегрираното управление на границите на ЕС – обмяна на мнения за новата Шенгенска информационна система (SISII), Frontex, Euro sur, входно-изходната система, профилиране.”

Първото мнение на ЕНОЗД е адресирано до публикацията “Защитата на данните при миграцията от SIS I+ към SIS II”. Хъстинкс подчерта, че възнамерява да проведе проверка по време на първата стъпка от операциите. Той напомни колко решаващо е кооперирането с националните органи по защита на данните и Надзорния орган по присъединяване към Шенген, за установяването на плавно преминаване между двете системи.

Снимка Интернет

ЕНОЗД трябва на всеки 4 години да прави проверка на управлението на органите по обработка на лични данни. Предвижда се такава проверка да осъществи след предвидения за април 2009 г. глобален тест на SIS II. Целта на проверката е да провери, правилно ли се прилагат мерките за сигурност от Наредбата за SIS II.

Направените изводи и препоръки ще допълнят резултата от теста.

Във второто си мнение, изказано на кръглата маса ЕНОЗД спомена коментарите си по повод три съобщения на Комисията свързани с управлението на границите на ЕС и европейската гранична система за наблюдение и по

нататъшната работа на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество на външните граници на страните-членки на ЕС (Frontex). Хъстинкс подчерта необходимостта от преценка на съществуващите реалности, преди да се правят нови предложения и да се отдели необходимото време за реакция. Естествено, ЕНОЗД разбира необходимостта от развиване на европейския модел за интегрирано управление на външните граници на ЕС. Подобряването на управлението на миграцията, превенция на нелегалната емиграция и възможните заплахи за сигурността на ЕС, породени от улесняването на преминаването на границата от добронамерени пътници, са все основателни причини. От друга страна, няколко от предвидените мерки налагат събирането и обработката на голямо количество данни, включително тяхното споделяне. Като последици от тези операции може да бъде отказан вход за ЕС или голяма част от хората да станат обект на досадна процедура за преминаване на границата. Важно е адекватното отношение към правото на лично пространство. Недостатъчната защита на данните не означава, че хората ще пострадат неоправдано, а че мерките са недостатъчно ефективни.

На 03 март ЕНОЗД издаде коментари на трите съобщения на Европейската Комисия от 13.03.2008 г. за развитие на външните граници на ЕС. Коментарите бяха фокусирани върху мерките, свързани със защитата на данните, в частност създаването на входно-изходна система, която ще включва записване на информация за пътниците, използването на биометрични данни и създаването на база данни на ЕС за събиране на тези данни. ЕНОЗД обръща внимание на следното:

- необходимост от гаранции за защита на данните;
- липса на главен план, поради което се натрупват много предложения без общ поглед;
- няма доказана необходимост от нови информационни системи;
- няма развитие на съществуващите системи;
- прекомерно доверие на биометричните данни.

По отношение създаването на профил, П. Хъстинкс подчерта, че в някои случаи то може да е много полезно, но в други проблематично. Редовното профилиране поражда редица въпроси от особена важност по отношение на защитата на данните. То е неизбежно свързано с дълбоко навлизане в данните. Това води до обезпокоителната тенденция да се обърне презумпцията за невинност. Затова профилирането трябва да се използва внимателно – адекватно на целите, пропорционално, ограничено във времето, с осигурена прозрачност и възможност за корекции. Истина е, че създаването на профил е присъщо на правоприлагащите дейности. Притеснителният аспект е липсата на процедури за забележка, изслушване или други възможности за смислено участие преди или след като съответната мярка е наложена. Ще имат ли възможност хората да поправят сгрешените данни и как ще става това? По какъв начин може да се направи възразение? При всички случаи предсказването на бъдещото поведение на човек е твърде трудно в контекста на определения

за миналото му поведение. Въпреки това хората може да преживеят негативни последици от такива предсказателни решения, като например да бъде отхвърлена възможността им за пътуване или да станат обект на прекалено критично отношение. Така че трябва да се осигури адекватен механизъм за компенсация и тук има много възможности за креативност.

НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И ЕЛЕКТРОННИТЕ КОМУНИКАЦИИ

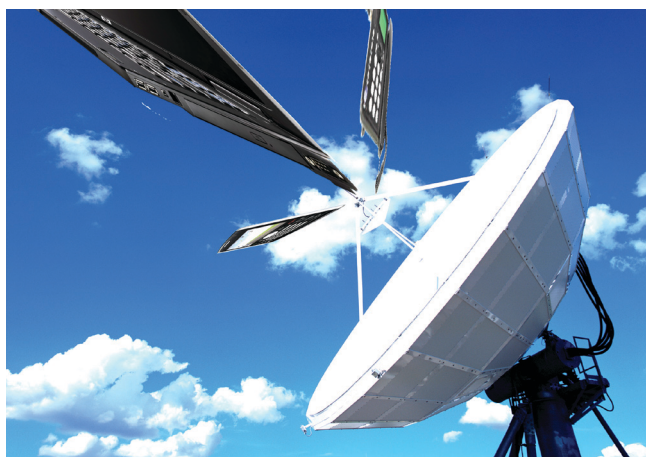
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение, наред с други директиви, на Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)

Предложението има за цел да подобри защитата на личния живот и на личните данни в сектора на електронните комуникации. За целта не се прави цялостна преработка на съществуващата Директива за защитата на личния живот и електронните комуникации, а по-скоро се предлагат изменения към нея, които основно целят да укрепят разпоредбите, свързани със сигурността, и да подобрят механизмите за прилагане. Предложението е част от по-широка реформа на петте директиви на ЕС за телекомуникациите (“пакет за телекомуникациите”). Настоящото становище разглежда следните теми:

- обхвата на Директивата за защитата на личния живот и електронните комуникации и, в частност, съответните услуги;
- уведомяването за нарушения на сигурността;
- разпоредбите относно cookies, софтуер за наблюдение (spyware) и други подобни средства;
- правните действия, предприемани от доставчиците на електронни съобщителни услуги и от други юридически лица;
- укрепването на разпоредбите за прилагане.

Като цяло вижданията на ЕНОЗД относно предложението са положителни. ЕНОЗД по-специално приветства приемането на система за задължително уведомяване за нарушения на сигурността. В случай на възникване на нарушения по отношение на данните, ползите от уведомяването са безспорни, тъй като чрез него се укрепва отчетността на организациите, и то е фактор, подтикващ компаниите да прилагат строги мерки за сигурност, като позволява да се определят най-надеждните технологии по отношение на защитата на информацията. Освен това, в резултат на уведомяването засегнатите лица могат да предприемат стъпки за защита срещу кражба на самоличност или друг вид злоупотреба с тяхната лична информация.

ЕНОЗД приветства и други изменения в предложението, като например възможността юридически лица със законен интерес да предприемат действие срещу лицата, които нарушават някои от разпоредбите на Директивата за защитата на личния живот и електронните комуникации. Друг положителен аспект е укрепването на правомощията за осъществяване на разследване на националните регулаторни органи, което ще им позволи да преценят дали обработката на данни е извършена в съответствие със законодателството или не, както

и да идентифицират нарушителите. Своевременното възпиране на незаконната обработка на лични данни и на нарушаването на правото на неприкосновеност на личния живот е необходима мярка за защита на правата и свободите на физическите лица.

ЕНОЗД отбелязва тенденцията за все по-голямо смесване на частни и публични услуги. Такъв пример са университетите, където хиляди студенти могат да ползват интернет и e-mail. Възможността подобни полупублични (или получастни) мрежи да нарушат неприкосновеността на личния живот е очевидна и следователно се налага този тип услуги да са подчинени на същите правила, които важат и за изцяло публичните мрежи. Освен това, частните мрежи, като например мрежите на работодатели, осигуряващи на своите служители достъп до интернет, собствениците на хотели или апартаменти, които осигуряват на гостите ползване на телефон и e-mail, както и интернет кафетата, имат отражение върху защитата на личните данни и личния живот на своите потребители, от което следва, че те също трябва да са включени в обхвата на приложение на Директивата за защитата на личния живот и електронните комуникации. ЕНОЗД смята, че директивата следва да бъде изменена, така че да включи в обхвата си този вид частни услуги. Това виждане се споделя и от Работната група по чл. 29.

ЕНОЗД счита, че предложените изменения укрепват защитата на личния живот и личните данни на лицата в сектора на електронните комуникации и това се прави ненатрапчиво, без да се създава неоправдана или ненужна тежест за организациите. Без да се пренебрегва цялостното положително отношение към предложението, мнението на ЕНОЗД е, че някои от измененията следва да бъдат подобрени, за да се гарантира ефективно предоставяне на подходяща защита на личните данни и личния живот на лицата. Това важи особено за разпоредбите относно уведомяването за нарушения на сигурността, както и за тези, уреждащи правните действия, предприемани от доставчиците на електронни съобщителни услуги при нарушение на разпоредбите за нежелани съобщения. В допълнение ЕНОЗД изразява съжаление, че в предложението не са застъпени някои въпроси, които не са подобаващо уредени в сегашната Директива за защитата на личния живот и електронните комуникации, като така се пропуска възможността чрез настоящото преразглеждане да се уредят нерешените въпроси.

УЧАСТИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ДЕН НА ОТВОРЕНИТЕ ВРАТИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ

На 7 юни в Брюксел за 13 пореден път вратите на европейските институции се отвориха за малки и големи. Център на събитието бе седалището на Комисията, сградата „Берлемон“, намираща се в сърцето на европейския квартал в столицата на Кралство Белгия. В нея работят хиляди европейски служители и 27-те комисари – от всички страни от ЕС. Извън „Берлемон“ бе подготвена разнообразна програма за децата.

Целта на ежегодния ден на отворените врати е да насърчава по-открита политика, като запознава гражданите с това какво прави ЕС, както и къде и как го прави.

Освен Комисията и други институции в Брюксел отвориха врати.

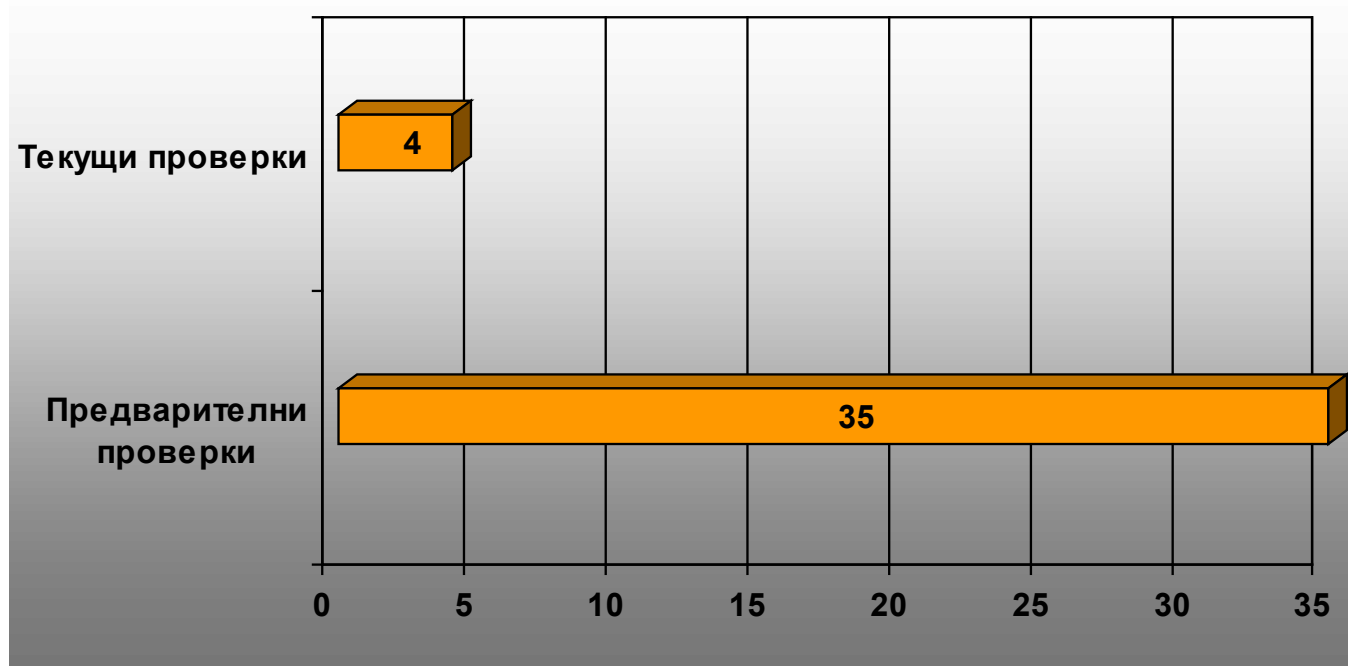
Екипа на ЕНОЗД посрещна посетителите на своя информационен щанд в главната сграда на Европейския парламент. Посетителите бяха поканени да участват в тест по въпросите на защита на данните на европейско ниво. Темата на тазгодишния фестивал на Европа беше “Европейска година на индустриалния диалог.”

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

За месец юли и август са извършени 39 проверки на администратори на лични данни. Отново най-голям е броят на предварителните проверки по чл. 176 от ЗЗЛД, следвани от жалби и сигнали, подени от физически лица за нарушения на техни права по ЗЗЛД.

Извършени проверки на администратори на лични данни:

Фиг.1.

Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) се съставя от упълномощени служители на КЗЛД, при спазване разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Наказателните постановления се издават от председателя на Комисията за защита на личните данни. Издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания. От началото на 2008 г. до момента Комисията е съставила 5 акта за установяване на административно нарушение и е издала 4 наказателни постановления.

Най-често срещаните нарушения са:

- не са предприети необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване (чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД);
- не са унищожени данните след постигане целта на обработването им (чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД);
- отказ от съдействие на проверяващия екип при упражняването на правомощията му (чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ПОСТЪПИЛАТА, ОБРАБОТЕНАТА И ИЗХОДЯЩА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ”

От началото на годината до 31.08.2008 г. са получени 2751 броя нови заявления и документи за актуализация с цел вписване на администратори на лични данни (АЛД) в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, които са въведени в електронния регистър на Комисията по защита на личните данни (КЗЛД).

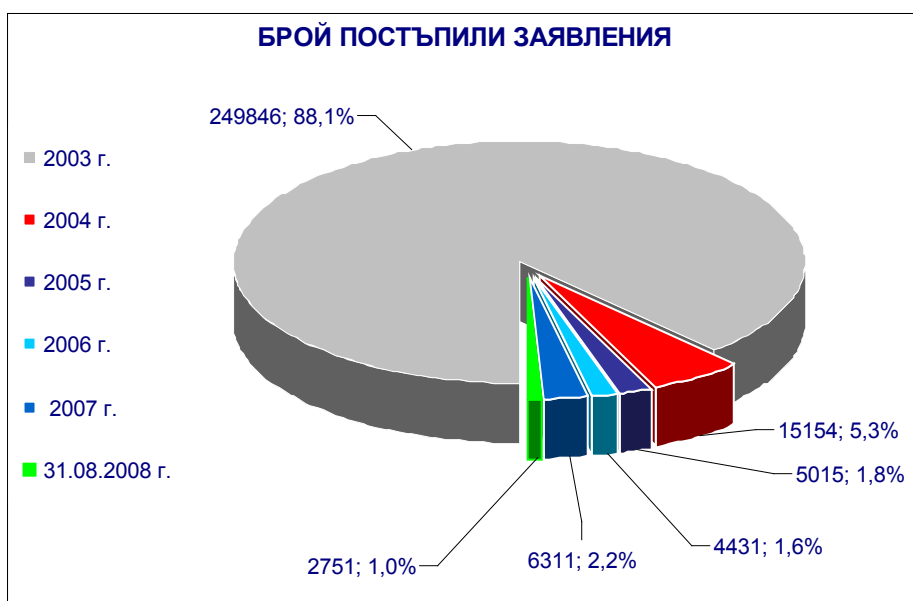
В регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 1731 броя администратори на лични данни.

Във връзка с начина на регистрация на АЛД, справки за подадени документи, справки за вписване в регистъра на КЗЛД, за издаване на удостоверения и служебни бележки, в комисията са консултирани над 7740 клиенти, от които над 2800 в приемната и 4940 по телефони. В тази връзка са получени и 523 писма, по които е взето отношение и са изпратени отговори, включително и по електронен път.

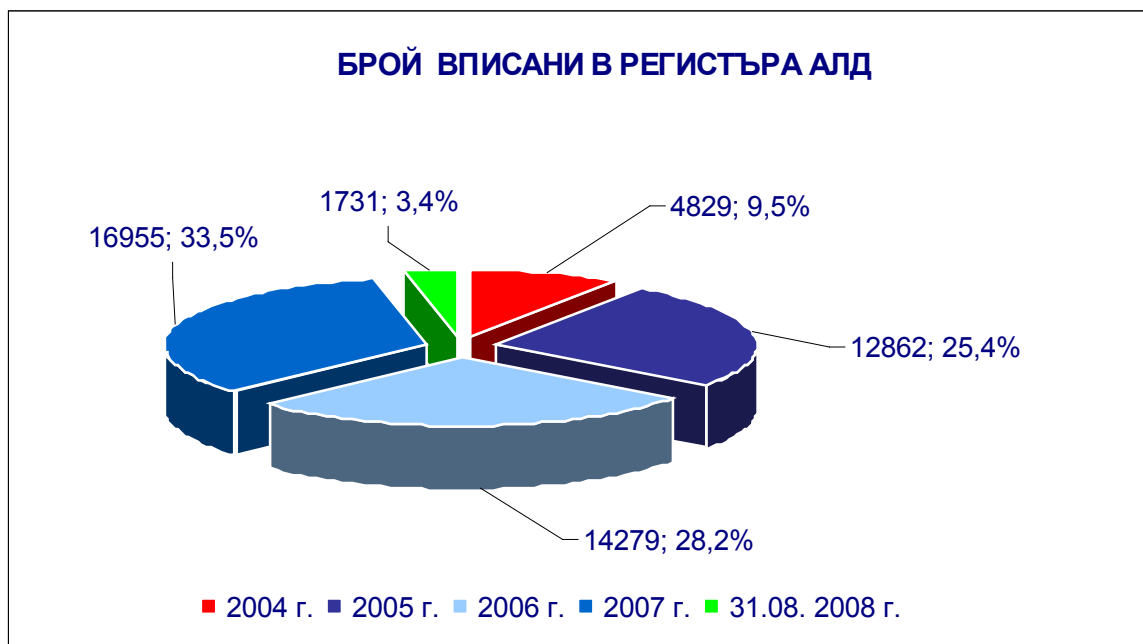
Процесът на регистрация на администраторите на лични данни е илюстриран с диаграмите, представени на фиг. 1 и фиг. 2.

Таблица 1

Период	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	31.08. 2008 г.	Общо с натрупване
Брой на заявления постъпили в КЗЛД	249846	15154	5015	4431	6311	2751	283508
Брой на вписаните АЛД		4829	12862	14279	16955	1731	50656

фиг. 1

фиг. 2

Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 176 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.).

За цялата 2007 г. подадените заявления в КЗЛД за регистрация като АЛД, подлежащи на проверка по чл. 176 са 201, а от началото на годината до 31.08.2008 г. – 357, като се акцентира на отрасъл здравеопазване.

Таблица 2

АЛД, които се предлагат на КЗЛД за проверка по чл. 176 от ЗЗЛД по отрасли

АЛД от отрасъл:	2007 г.	31.08 2008 г.
здравеопазване	111	195
образование	20	20
застраховане	8	10
съдилища	15	17
общинска администрация	1	43
посредническа дейност	16	21
други	30	51
Общо:	201	357

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 19/28.05.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 28.05.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж - 19/17.03.2008 г. от Д.И.В. срещу “Б” ЕООД - гр. П.

С Решение от редовно проведено открито заседание на 23.04.2008 г. (Протокол № 14) като заинтересована страна по жалбата е конституирана Националната агенция за приходи.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

На 17.03.2008 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба с рег. № Ж - 19.03.2008 г., която е служебно препратена по компетентност от Държавната комисия по сигурността на информацията. В нея жалбоподателят Д.В. сезира Районна прокуратура - гр. П. и ДКСИ за нарушение на неговите права по ЗЗЛД от “Б” ЕООД, което обработва данните му в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от закона, излагайки следните факти:

На 22.02.2008 г., при направена справка в регистъра на трудовите договори при НОИ, жалбоподателят установява, че фирма “Б” ЕООД - гр. П. е регистрирала сключен с него трудов договор на 17.09.2007 г. със срок 17.03.2008 г. В. твърди, че никога и при никакви обстоятелства не е имал каквито и да било взаимоотношения с цитираното дружество. Осъществявайки контакт по телефон с “Б” ЕООД - гр. П., жалбоподателят е уведомен от служител към фирмата “че към настоящия момент се води техен работник”.

Жалбоподателят прилага Справка от регистъра на трудовите договори на НОИ, информацията от която потвърждава твърденията в жалбата факти.

На основание чл. 11, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 12, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД и Решение на КЗЛД (Протокол № 10/ 03.04.2008 г.) екип от експерти на комисията извършват проверка на администратора на лични данни “Б” ЕООД в гр. П. Проверката установява, че дружеството има съдебна регистрация от 2007 г. с предмет - строителна дейност. Собственикът А.У. притежава електронен подпис, но по негови твърдения същият не е използван за подаване на уведомление по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда за сключен трудов договор с жалбоподателя до ТД на НАП - П. При проверката У. твърди, че няма назначен персонал, тъй като е само посредник при извършването на строителна дейност.

По повод жалбата и след извършена проверка в ЦУ на НАП на 08.05.2008 г. от екип на КЗЛД съгласно Заповед № РД - 230/ 30.04.2008 г. на Председателя на КЗЛД, с писмено становище с вх. № към Ж - 19/08/28.05.2008 г. от страна на агенцията потвърждават че уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ за сключен договор с “Б” ЕООД е подадено по Интернет на 19.09.2007 г. с валиден електронен подпис. В ЦУ на НАП е прието подадено Заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставяни от НАП с УЕП на задълженото лице, постъпило в ТД на НАП – П. с вх. № 1600И0019152 на 14.06.2007 г. Към събраните писмени доказателства по случая проверяващият екип прилага и Заявлението на У. до ТД на НАП – П. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с универсален електронен подпис. Редът за подаване на документите по този начин е регламентиран в Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ и утвърдената на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите унифицирана процедура за регистрацията на уведомления за трудови договори № ОК - 11.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с Решение на КЗЛД от редовно проведено заседание на 03.04.2008 г. (Протокол № 10).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В качеството си на физическо лице Д.В. сезира КЗЛД с жалба срещу “Б” ЕООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружеството обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни “Б” ЕООД незаконосъобразно е използвал неговите лични данни.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената информация в Уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за лицата, наети по трудово правоотношение съдържа данни относно трите имена и ЕГН, а съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗГР ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за “регистър на лични данни” в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, трудовият договор между жалбоподателя и “Б” ЕООД се явява час от регистър по смисъла на закона, който дружеството е било длъжно да обяви пред комисията съгласно чл. 17 от ЗЗЛД. При проверка в КЗЛД се установява, че не е подадено Заявление за регистрация от “Б” ЕООД като администратор на лични данни.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Личните данни на Димитър Велев се съдържат в подаденото Уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ до ТД на НАП – П., от което следва, че е налице “обработване на

лични данни” по смисъла на ЗЗЛД.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор. В случая, от извършените проверки и събрани доказателства не се установява факта на реално сключен трудов договор между жалбоподателя и “Б” ЕООД, поради което Комисията приема, че такъв не съществува.

В чл. 2, ал. 2, т. 2 е закрепен принципът на пропорционалност при обработването на лични данни, изключващ допълнителното обработване на данните с цели, различни от първоначалните. Предоставяйки данните на жалбоподателя на НАП, без наличие на нито една от предпоставките за обработване на данни, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД, “Б” ЕООД нарушава основни принципи на защита на личните данни, с което накърнява правата на жалбоподателя по този закон.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № Ж - 19/17.03.2008 г. от Д.И.В. срещу “Б” ЕООД - гр. П.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “Б” ЕООД - гр. Пловдив. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

РЕШЕНИЕ

№ 47/27.06.2008 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание на двадесет и седми юни, две хиляди и осма година в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков разгледа жалба с вх. № 41/04.06.2008 г. от Г.Х.П. срещу незаконосъобразно задържане на личната му карта от страна на Районна Здравноосигурителна каса (РЗОК) – гр. С.

В Комисията за защита на личните данни е постъпил сигнал, вх. № 276/04.03.2008 г. от г-н Г.П., в който уведомява Комисията, че на 29.02.2008 г. му се е наложило да посети РЗОК – гр. С. за получаване на формуляр за записване на новороденото му дете при личен лекар. За да получи пропуск – магнитна карта за достъп до сградата му е поискана личната карта. Служителят от охраната е задържал документа за самоличност до напускане на сградата. Според г-н П. личната му карта е

неправомерно задържана и моли Комисията на основание чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 12, ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) да извърши проверка по случая.

Във връзка с откриване на административното производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал. 3, чл. 35 и чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс е изискано становище от РЗОК – гр. С., както и предоставяне на информация относно пропускателния режим в сградата на РЗОК и вътрешен акт, в който е определен пропускателния режим.

На 22.04.2008 г. е получено становище с изх. № 02-00-1/15.04.2008 г. от д-р А.В. – директор на РЗОК – гр. С., в което е посочено, че РЗОК – гр. С. е регистрирана по смисъла на ЗЗЛД, но при извършена служебна проверка в отдел “Регистър на администраторите и информационни фондове” е установено, че това не отговаря на истината. В становището се твърди, че за да се улеснят гражданите при ползване на услуги, предоставяни от РЗОК – гр. С. на местата, където следва да имат достъп пациентите са изградени гишета за обслужване. В случай на необходимост външни лица да получат пропуск, същите биват придружавани до мястото.

В КЗЛД е постъпило писмо с изх. № 48-99-2/13.06.2008 г. от РЗОК – гр. С. относно пропускателния режим, в което се посочва, че достъпът на граждани в сградата е свободен, а пропускателният режим за всяка РЗОК е регламентиран на централно ниво от Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

По предложение на Директора на дирекция “Правна и международна дейност” на основание на определението, съдържащо се в чл. 23 от Правилника за дейността на Комисията и нейната администрация, с Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 29.05.2008 г. (Протокол № 18/2008 г.) сигналът е преквалифициран в жалба, вх. № Ж - 41/04.06.2008 г. и е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание. Като страна в административното производство е конституирана Национална здравноосигурителна каса, която е администратор на лични данни на основание чл. 3 от ЗЗЛД, тъй като е юридическо лице съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване, а като заинтересована страна – РЗОК – гр. С., която е обработващ лични данни, по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

На заседанието на Комисията за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят г-н Г.П., редовно уведомен, не се явява. Като представител на НЗОК се явява г-жа И.К. – главен юрисконсулт на НЗОК, с представено пълномощно с изх. № РД-12-128/16.06.2008 г.

С оглед изясняване на случая от юридическа и фактическа страна, КЗЛД допуска приложени по опис писмени доказателства от г-жа И.К. Предоставени са Инstrukция за пропускателния режим в сградите на НЗОК – РД-16-3/10.01.2004 г. и Договор № РД-14-226/22.12.2005 г. между НЗОК и “С.Г.А.” ЕООД – охранителна фирма, която осъществява входно-изходния режим на служители и външни лица във всички районни здравноосигурителни каси. В чл. 1 от Инstrukцията е посочено, че тя урежда пропускателния режим за служители и външни лица (посетители) в сградите на НЗОК. Според юр. К. Инstrukцията визира всички сгради на НЗОК и това включва и сградите извън София-град. Твърди също, че Инstrukцията е сведена до знанието на всяка районна здравноосигурителна каса и се спазва. За конкретната жалба посочва, че лицето, което е задържало личната карта не е служител на НЗОК, а служител на охранителна фирма, поради което счита жалбата за неоснователна и я оспорва изцяло.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема жалбата за изяснена от фактическа и правна страна.

Комисията приема, че жалбата е основателна по отношение задържането на личната карта на жалбоподателя.

ЗЗЛД урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни, както и достъпа до тези данни. Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване на изискванията на този закон. Безспорно е в случая, че НЗОК има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в правомощията на който е да събира и обработва законосъобразно личните данни на посетителите си във връзка с нуждите на пропускателния режим. За целта съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД е издадена Инструкцията за пропускателния режим в сградите на НЗОК, с която се определя обема на задълженията и на обработваните лични данни, което е гаранция за защитата на личните данни на физическите лица – посетители при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Във връзка с договора, сключен между администратора на лични данни – НЗОК и охранителната фирма - “С. Г.А.” ЕООД, последната се явява “обработващ лични данни” по смисъла на ЗЗЛД. Изричното съгласие на физическото лице е едно от най-важните условия за обработване на личните му данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2. В случая жалбоподателят е предоставил личната си карта не по негово изрично съгласие, а защото е принуден с оглед предоставяне на достъп в сградата. Инструкцията в чл. 1, ал. 2 регламентира, че достъпът на външни лица (посетители) в сградите на НЗОК се разрешава след издаване на временен пропуск, допускащ влизането и излизането от нея, съгласно правилата за охрана и пропускателния режим, както и обема лични данни, които да се вписват, а именно: име, презиме и фамилия, ЕГН, № на личната карта - чл. 20, ал. 2 от Инструкцията. Охранителната фирма е следвало да бъде запозната с Инструкцията относно пропускателния режим в сградата и да спазва нейните разпоредби по силата на договора с администратора на лични данни.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Уважава жалба, вх. № Ж - 41/27.06.2008 г. от Г.Х.П. срещу Националната здравноосигурителна каса.

Издава задължително предписание на НЗОК относно Инструкцията за пропускателния режим в сградите на НЗОК № РД-16-3/10.01.2004 г., както следва:

Да спазва стриктно нейните разпоредби, досежно обработването на лични данни на физически лица, във връзка с режима за допускане в сградите на НЗОК;

Да бъде сведена до знанието на всички обработващи лични данни от името на администратора НЗОК.

При неизпълнение на предписанието ще бъдат приложени разпоредбите на Глава VIII от Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ**№ 43/09.07.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни на открито заседание на девети юли, две хиляди и осма година в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков разгледа жалба с вх. № 43/04.06.2008 г. от И.З.И. срещу Пенсионноосигурително дружество (ПОД) "А.Б." АД.

На 04.06.2008 г. в Комисията за защита на личните данни с писмо, изх. № 91-02-622829.05.2008 г. от Комисията за финансов надзор (КФН) е изпратена по компетентност жалба и документи, приложени към нея, от И.З.И., в която осигуреното лице твърди, че е осъществена злоупотреба с личните му данни по повод процедурата по промяна на участие, регламентирана в Наредба №3 от 24.09.2003 г. на КФН за реда и начина за промяна на участие и за прехвърляне на натрупаните средства на осигурено лице от един фонд за допълнително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд, управляван от друго пенсионноосигурително дружество.

Жалбоподателят г-н И. твърди, че служителка от кметството на с. Б., където той понастоящем живее, му е предоставила да подпише предварително попълнено заявление за прекратяване на участие в Универсален пенсионен фонд (УПФ) "А.Б.", управляван от Пенсионноосигурително дружество (ПОД) "А.Б." АД и прехвърлянето му в УПФ "ЦКБ-С.", управляван от ПОД "ЦКБ-С." АД. Г-н И. е подписал заявлението, като е предполагал, че "ЦКБ-С." и "А.Б." са едно дружество. Жалбоподателят твърди, че не е присъствал и когато кметът на с. Б. – Ж.Н.П. е заверил посоченото заявление.

От приложеното към жалбата становище на ПОД "ЦКБ-С.", вх. № 91-02-622/26.05.2008 г. е видно, че при извършена проверка е установено, че заявлението за промяна на участие, както и Осигурителният договор за допълнително задължително пенсионно осигуряване, сключен на 18.04.2008 г. между г-н И. и ПОК "ЦКБ-С." АД, са подписани от И.И. в присъствието на осигурителен посредник - страна по извършеното прехвърляне. Предоставено е и копие от отказ от жалба, вх. № 91-02-655/26.05.2008 г., в който г-н И. декларира, че оттегля жалбата си.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни, както и достъпа до тези данни. Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото им на достъп до събираните и обработвани такива данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

ЗЗЛД сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване на изискванията на този закон. Безспорно е в случая, че ПОД "А.Б." АД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в правомощията на който е да събира и обработва законосъобразно личните данни на клиентите си.

В жалбата си г-н И. първоначално твърди, че неправомерно са използвани личните му данни от администратора на лични данни - ПОД "А.Б." АД, но е подписал заявлението, макар да е било предварително попълнено. Съгласно Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили. По смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗЗД договорът е съглашение между две и повече лица с цел създаване, уреждане или унищожаване на правната връзка между тях. Двустранните договори пораждат права и задължения за двете страни по правоотношението, поради което трябва да е налице "съглашение" между тях за извършване на определена услуга или дейност. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните сами да решат дали, кога и при какви условия ще сключат един правен договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД - липсата на противоречие на договора с повелителни норми на закона и добрите нрави.

Неоснователни са доводите на г-н И., че ПОК "А.Б." АД и ПОК "ЦКБ-С." АД са едно и също

дружество, тъй като при полагането на подпис върху предварително попълненото заявление, би следвало да положи своевременно необходимата грижа за защита на собствените си интереси. Видно и от подписания Осигурителен договор, в него не фигурира информация, която да не е била известна на жалбоподателя при сключването му.

Наличието на подаден отказ от жалба от И.З.И. като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателя с новите условия.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба, вх. № 43/04.06.2008 г. от И.З.И. срещу Пенсионноосигурително дружество (ПОД) "А.Б." АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 61/09.07.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 61/ 06.11.2007г. от Д.Й.П. срещу "Е." ДЗЗД- гр. Г.Т.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят Д.Й.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че "Е." ДЗЗД- гр. Г.Т. нарушава неговите права по ЗЗЛД, излагайки следните факти:

На 23.08.2007 г., НАП - ТД- гр. Д. връчва на Д.Й.П. "Искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица" във връзка със започнала ревизия на "Е." ДЗЗД- гр. Г.Т., представявано от З.Б. По време на ревизията се установява, че личните данни на жалбоподателя фигурират в счетоводните книги на дружеството, както и че с него е сключен трудов договор. След проверката извършена от НАП, документите са предадени на икономическа полиция.

В Жалбата си до КЗЛД Д.П. декларира, че не познава управителят на "Е." ООД - гр. Г.Т., както и че никога не се е намирал в трудовоправни отношения с него и не е запознат с дейността му.

Жалбоподателят прилага копие от документа "Искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица", както и копие от трудовата си книжка, от която не е видно лицето да е било в трудово-правни отношения с "Е." ДЗЗД- гр. Г.Т.

На основание чл. 11, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 12, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД и Решение на КЗЛД (Протокол № 14/ 23.04.2008 г.) екип от експерти на комисията извършва проверка в Централно управление на Националната агенция за приходи със задача - установяване изпълнението на процедурата по уведомяване по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда във връзка с чл. 1 и чл. 2 от

Наредба № 5 от 29.12.2002 г. относно изпращане на уведомления за сключени трудови договори от "Е." ДЗЗД- гр. Г.Т. с Д.П.

При проверката са иззети официално заверено копие от придружителното писмо за уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за Д.П. с работодател "Е." ДЗЗД - гр. Г.Т.; справка за изпратени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ от дружеството за сключени договори след 01.01.2003 г.

В условията на служебното начало в административното производство, с оглед изясняване на действителното фактическо състояние, Комисията е изисквала писмени становища и доказателства от: представляващия "Е." ДЗЗД – З.Б., от когото не е получено становище; ТД на НАП – Д., Административен съд – Д. и ОДП - Д. От постъпилите писмени доказателства е видно, че разследващите органи към РП – Д. установяват факта на сключване на фиктивни трудови договори от името на дружеството с физически лица, без тяхно знание и съгласие.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Д.П. сезира КЗЛД с жалба срещу "Е." ДЗЗД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружеството обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни "Е." ДЗЗД незаконосъобразно е използвал неговите лични данни.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни.

Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Отразената информация в Уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за лицата, наети по трудово правоотношение съдържа данни относно трите имена и ЕГН, а съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗГР ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за "регистър на лични данни" в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, трудовите договори с персонала на "Е." ДЗЗД се явяват част от регистър по смисъла на закона, който дружеството е било длъжно да обяви пред комисията съгласно чл. 17 от ЗЗЛД. При проверка в КЗЛД се установява, че

не е подадено Заявление за регистрация от “Е.” ДЗЗД, като администратор на лични данни.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Личните данни на Д.П. се съдържат в подаденото Уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ до ТД на НАП- гр. Д., от което следва, че е налице “обработване на лични данни” по смисъла на ЗЗЛД.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор.

В случая, от извършените проверки и събрани доказателства не се установява факта на реално сключен трудов договор между жалбоподателя и “Е.” ДЗЗД, поради което Комисията приема, че такъв не съществува.

Безспорен обаче се оказва факта, че данните на жалбоподателя са били обработвани от “Е.” ДЗЗД в качеството му на администратор на лични данни.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 61/06.11.2007 г. от Д.П. срещу “Е.” ДЗЗД - гр. Г.Т.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “Е.” ДЗЗД - гр. Г.Т. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ**№ 62/09.07.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.07.2008 г. /Протокол № 24/, разглежда по същество жалба, рег. № Ж - 62/06.11.2007 г. от Г.К. срещу “М.К.&К.Б.” ЕООД.

Жалбоподателят Г.К. сезира КЗЛД с жалба, рег. № Ж - 62/ 06.11.2007 г., в която твърди, че във връзка с издаване нова клиентска карта “М.”, отправил запитване до М., съгласно чл. 28, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, с което поиска да му обяснят какви точно негови лични данни обработват, както и целта за събиране на снимка и подписи. Получил отговор /в който няма посочена дата/ от Ръководител Отдел “Връзки с клиенти” - г-жа Х. В отговора не се съдържа информация, относно съхраняване на снимката на клиента. С жалбата си г-н К. моли комисията да забрани на М. да събира снимки и подписи на клиентите си както и да наложи съответни санкции по Глава VIII от ЗЗЛД и за своите действия да уведоми жалбоподателя.

Към жалбата се прилагат писмени доказателства – копия от клиентските карти на веригата М. в А., Ф. и Г. /принтирани от Интернет сайтове/, видно от които на тях липсват снимки на клиентите им; Заявление на жалбоподателя до “М.К.&К.Б.” ЕООД; отговора на дружеството до него и рекламен материал за новите клиентски карти със снимки на клиентите.

С решение на КЗЛД от 14.11.2007 г. /Протокол № 30/ жалбата е обявена за допустима и възложена проверка на администратора на лични данни “М.К.&К.” ЕООД, в срок до 30.11.2007 г. за изясняване на обстоятелствата по жалбата, цел и пропорционалност на събирането на лични данни, вътрешните актове, постановяващи тези действия, техническите и организационни мерки за осигуряване на защитата на личните данни на клиентите на “М.”. Решено е също, да се изпрати писмо до жалбоподателя, с което да се изиска от него да представи писмени доказателства за правоотношенията му с “М.”, като клиент.

При проверката по жалбата, в изпълнение на Заповед № РД - 295/20.11.2007 г., извършена на 20.11.2007 г. – Констативен акт, вх. № към Ж - 62/29.11.2007 г. се съдържа констатацията относно Процедурата по издаване на новите пластмасови клиентски карти, която “не включва съхраняване на снимките на физическите лица, а всяка следваща снимка изтрива предишната”. Установено е също, че Регистърът на хартиен носител “събира оригинали на подписаните формуляри за издаване на клиентска карта”, които се съхраняват в картонени класьори, подредени на метални рафтове. Констатацията относно регистъра е, че за него в електронната база е разработена специална софтуерна програма. За юридическите лица и за техните представители се събират двете имена и ЕГН само в определени случаи, когато липсва данъчен номер. Данните се съхраняват за неопределен срок, но в случай че клиентът не е осъществил покупки в срок от 2 години, данните се изтриват. Личните данни се унищожават и по желание на клиента, изразено писмено. На проверяващия екип не са представени Инstrukция за мерките за защита на личните данни по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД и Писмени условия за обработване на личните данни във вид на фотографско изображение на клиентите на дружеството.

Жалбоподателят изпраща в КЗЛД допълнение към жалбата си, вх. № към Ж - 62/22.11.2007 г., с приложение на копия от старата му клиентска карта /без снимка/, Формуляр за издаване на клиентска карта и “Търговските изисквания” на “М.К.&К.” ЕООД.

На заседание на КЗЛД на 10.12.2007 г. /Протокол № 33/ е взето решение да се извърши последваща проверка с участието на IT специалист,

като целта е установяване и съхранение от страна на М. на снимки и подписи на клиенти в електронна база данни, както и съхраняване на клиентски карти при прекратяване на договорните отношения.

На заседание на КЗЛД на 28.05.2008 г. /Протокол № 18/ във връзка с Доклад на директора на дирекция “Контролна дейност” е прието решение, че “не е необходимо извършване на повторна проверка, с оглед обстоятелството, че фактът на заснемане на лицата вече е констатиран с констативен акт на Комисията по друг сигнал”.

На 30.05.2008 г. в КЗЛД е постъпило Предложение от г-н Г.К. да бъде наложена временна

мярка относно спиране “събирането на снимки при издаването на карти от “М.К.&К.” ЕООД”.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на открито заседание на комисията на 09.07.2008 г. Жалбоподателят се явява лично. От “М.К.&К.Б.” ЕООД не изпращат представител.

В хода на заседанието се изяснява, че поради отказ на жалбоподателя, не му е направена снимка и на това основание няма издадена нова М. карта. На въпрос, дали има право да пазарува в М. със старата си карта, жалбоподателят отговаря, че не е опитвал и не знае.

К. заявява, че изцяло поддържа жалбата си.

Комисията приема жалбата за неоснователна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

В конкретния случай, “М.К.&К.” ЕООД е администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В правомощията на Комисията е задължението да осигурява законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица от страна на администраторите на лични данни, достъпа на лицата до техните лични данни, както и да осъществява контрол по спазването на закона.

Приложното поле на ЗЗЛД се обуславя от наличието на определени законови предпоставки. Законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Условие за прилагане на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. ЗЗЛД обвързва обработването и с условието, обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл е и легалната дефиниция за “регистър на лични данни” в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД.

В конкретния случай по жалбата, администраторът “М.К.&К.” ЕООД е осъществил обработване на личните данни на жалбоподателя при първоначално издаване на неговата М. карта, когато съгласно “Търговските изисквания на “М.К.&К.” ЕООД” не е имало условие за прилагане на снимка на клиента. След въвеждане на Процедурата по издаване на новите пластмасови клиентски карти, Г.К. е отказал да бъде сниман, поради което не му е издадена нова клиентска карта. В този смисъл, по отношение на жалбоподателя, не е извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на “М.К.&К.” ЕООД, като администратор на лични данни, тъй като едно от условията за допустимост на обработването, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е “физическото лице, за което се отнасят данните да е дало изрично своето съгласие”, а в случая поради липса на такова не е извършено обработване на личните данни на Г.К.

Видно от Констативен акт, вх. № към Ж - 62/29.11.2007 г. и приложенията към него, на проверяващия екип, извършил проверка на “М.К.&К.Б.” ЕООД по жалбата, не са представени Инstrukция за мерките за защита на личните данни по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД, а това е задължение на администратора съгласно цитираната разпоредба.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

1. Остава без уважение жалба, рег. № Ж - 62/06.11.2007 г. от Г. К. срещу “М.К.&К.Б.” ЕООД.
2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава задължително

предписание на администратора на лични данни "М.К.&К.Б." ЕООД да представи в КЗЛД в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение Инструкция за мерките за защита на личните данни по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова / п /****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев / п /****Мария Матева / п /****Веселин Целков / п /****РЕШЕНИЕ****№ 64/09.07.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 64/09.11.2007 г. от А.К.Н. срещу "В." ЕООД- гр. С.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят А.К.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че "В" ЕООД нарушава неговите права по ЗЗЛД, излагайки следните факти:

На 27.08.2007 г., във връзка със забавено плащане по болничен лист, жалбоподателят прави компютърна справка в страницата на НОИ, при което установява, че фигурира като работещо лице на втори трудов договор в непозната за него фирма "В." ЕООД- гр. С. Н. твърди, че работи единствено и само в ОУ "Х.С."- гр. Ч.Б. като учител на постоянен трудов договор.

Жалбоподателят е подал декларация чрез НОИ – Ч.Б. до НОИ – П., с която декларира, че не е влизал в трудови взаимоотношения с посочената фирма, както и че не е подписвал никакви документи с нея. Подава жалба до НАП – С., както и до РПУ на МВР - гр. Ч.Б.

Към жалбата Н. прилага копие от писмо на управителя на "В." ЕООД до НОИ, с което последният декларира, че Н. е бил назначен на работа на 01.11.2006 г. и освободен същия ден, и че не му се водят дни с осигурителен стаж.

А.Н. настоява за налагане на санкция на управителя на "В." ЕООД- В.Х.В.

На основание чл. 11, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 12, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД и Решение на КЗЛД (Протокол № 1/ 16.01.2008 г.) екип от експерти на комисията извършва проверка на администратора на лични данни "В." ЕООД в гр. С. Проверката установява, че дружеството е вписано в Търговския регистър при СГС с решение № 1 от 16.11.1999 г. по ф. Дело № 14407/1999 г., със седалище и адрес на дейност гр. С., р-н О.К., ж.к. "О.К.", бл. 524, вх. В, ет. 3, ап. 53, като след датата на първоначалната регистрация не са вписвани промени. Промени в адреса на седалището и управлението не са регистрирани, но проверяващият екип установява, че на посочения адрес няма данни за съществуване на офис, магазин или каквато и да е следа от търговска дейност, още повече, че апартамент № 53 не съществува на трети етаж във вх. В.

В условията на служебното начало в административното производство, с оглед изясняване на действителното правно положение, и във връзка с преценка по допустимостта на жалбата, Комисията е изисквала становища от "В." ЕООД, ЦУ на НОИ и от ТП на НОИ - гр. П. Получени са две становища на НАП, в които се сочи, че в персоналният компютър на НОИ данните за втори трудов договор на жалбоподателя са заличени, като видно от становището на ЦУ на НОИ,

това е станало въз основа на подадена от "В." ЕООД на 20.09.2007 г. декларация за заличаване, а съгласно становището на ТП на НОИ - гр. П., заличаването е установено при направена справка на 29.10.2007 г. и от тяхна страна е поискана проверка по случая от СУ "Социално осигуряване", но не са получили протокол за направена проверка. И от двете становища е видно, че заличаване на втория трудов договор е направено единствено в Персоналния компютър на основание подадена от "В." ЕООД декларация за заличаване информацията за осигуряването на А.Н., като работещ по трудов договор, но не и в Регистъра на трудовите договори. От справката в регистъра на трудови договори от 26.11.2007 г. се установява, че трудовият договор на А.Н., регистриран от "В." ЕООД с дата на сключване 30.10.2006 г. не е прекратен, нито е подадено заличаващо или коригиращо уведомление съгласно реда от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В качеството си на физическо лице А.Н. сезира КЗЛД с жалба срещу "В." ЕООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружеството обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни "В." ЕООД незаконосъобразно е използвал неговите лични данни.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената информация в Уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за лицата, наети по трудово правоотношение съдържа данни относно трите имена и ЕГН, а съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗГР ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за "регистър на лични данни" в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, трудовите договори с персонала на "В." ЕООД се явяват част от регистър по смисъла на закона, който дружеството е било длъжно да обяви пред комисията съгласно чл. 17 от ЗЗЛД. При проверка в КЗЛД се установява, че не е подадено Заявление за регистрация от "В." ЕООД, като администратор на лични данни.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Личните данни на Д.В. се съдържат в подаденото Уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ до ТД на НАП- гр. С., от което следва, че е налице “обработване на лични данни” по смисъла на ЗЗЛД.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор. В случая, от извършените проверки и събрани доказателства не се установява факта на реално сключен трудов договор между жалбоподателя и “В.” ЕООД, поради което Комисията приема, че такъв не съществува. Безспорен обаче се оказва факта, че данните на жалбоподателя са били обработвани от “В.” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

В чл. 2, ал. 2, т. 2 е закрепен принципът на пропорционалност при обработването на лични данни, изключващ допълнителното обработване на данните с цели, различни от първоначалните. Предоставяйки данните на жалбоподателя на НАП, без наличие на нито една от предпоставките за обработване на данни, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД, “В.” ЕООД нарушава основни принципи на защита на личните данни, с което накърнява правата на жалбоподателя по този закон.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 64/09.11.2007 г. от А.К.Н. срещу “В.” ЕООД- гр. С.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “В.” ЕООД- гр. С. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ**№ 75/09.07.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 75/14.12.2007 г. от И.Б.Ш. срещу “Е.Е.Т.” ЕООД- гр. С.

С Решение от редовно проведено открито заседание на 16.01.2008 г. (Протокол № 1) като заинтересована страна по жалбата е конституирана Националната агенция за приходи.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят И.Ш. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “Е.Е.Т.” ЕООД нарушава неговите права по ЗЗЛД като обработват данните му в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 излагайки следните факти:

На 14.12.2007 г., във връзка с проверка относно забавено плащане по болничен лист, жалбоподателят прави компютърна справка в страницата на НОИ, при което установява, че фигурира като работещо лице в непозната за него фирма “Е.Е.Т.” ЕООД. Ш. твърди, че от 15.11.2006 г. работи единствено и само в “Е-07” ЕАД- гр. С. От страна на НОИ му предоставят информация за два адреса, на които “Е.Е.Т.” ЕООД може да бъде открито. На така посочените адреси жалбоподателят не открива представител на никаква фирма и се обръща към НАП- община М., откъдето му отказват съдействие с мотива, че е сключил договор със споменатото дружество.

Жалбоподателят прилага Справка за актуално състояние на осигурените лица, от която е видно, че е осигуряван от “Е.Е.Т.” ЕООД за месеците март, юни, юли, август и септември на 2007 г.

На основание чл. 11, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 12, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД и Решение на КЗЛД (Протокол № 14/ 23.04.2008 г.) екип от експерти на комисията извършва проверка в Централно управление на Националната агенция за приходи със задача- установяване изпълнението на процедурата по уведомяване по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда във връзка с чл. 1 и чл. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. относно изпращане на уведомления за сключени трудови договори от “Е.Е.Т.” ЕООД - гр. С. с И. Ш.

При проверката са иззети официално заверено копие от придружителното писмо за уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за И.Ш. с работодател “Е.Е.Т.” ЕООД; нотариално заверено пълномощно от 12.12.2006 г. от управителя на дружеството на лицето, подало придружителното писмо за жалбоподателя; справка за изпратени уведомления по чл. 64, ал. 4 от КТ от дружеството за сключени договори след 01.01.2003 г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на

физическите лица. В качеството си на физическо лице И.Ш. сезира КЗЛД с жалба срещу “Е.Е.Т.” ЕООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружеството обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни “Е.Е.Т.” ЕООД незаконосъобразно е използвал неговите лични данни.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената информация в Уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за лицата, наети по трудово правоотношение съдържа данни относно трите имена и ЕГН, а съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗГР ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за “регистър на лични данни” в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, трудовите договори с персонала на “Е.Е.Т.” ЕООД се явяват част от регистър по смисъла на закона, който дружеството е било длъжно да обяви пред комисията съгласно чл. 17 от ЗЗЛД. При проверка в КЗЛД се установява, че не е подадено Заявление за регистрация от “Е.Е.Т.” ЕООД, като администратор на лични данни.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Личните данни на И.Ш. се съдържат в подаденото Уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ до ТД на НАП- гр. С., от което следва, че е налице “обработване на лични данни” по смисъла на ЗЗЛД.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор. В случая, от извършените проверки и събрани доказателства не се установява факта на реално сключен трудов договор между жалбоподателя и “Е.Е.Т.” ЕООД, поради което Комисията приема, че такъв не съществува. Безспорен обаче се оказва факта, че данните на жалбоподателя са били обработвани от “Е.Е.Т.” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1,

т. 7, Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 75/14.12.2007 г. от И.Б.Ш. срещу “Е.Е.Т.” ЕООД - гр. С.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “Е.Е.Т.” ЕООД - гр. С. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 38/16.07.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.07.2008 г. /Протокол № 25/, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-38/22.05.2008 г. от Н.А. срещу “БТК М.” ЕООД.

Жалбоподателката излага твърдения, че на 16.04.2008 г. в магазин от веригата на “2be” в гр. С., поискала да прехвърли притежаваните от нея SIM карти от физическо на юридическо лице. Служителите ѝ поискали да предостави копие от личната карта със собственоръчно написани от нея трите имена, текст “вярно с оригинала” и подпис. Служителите посочили, че това е изискване от страна на V. и в случай, че А. откаже предоставяне на копие от документа ѝ за самоличност ще ѝ бъде отказана исканата услуга.

Жалбоподателката се поинтересувала относно изпълнението на предписанието на КЗЛД до мобилните оператори, но оператор от V. и отговорил, че това е въпрос на фирмена политика.

На заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по допустимост /Протокол № 21 /27.06.2008 г./ Комисията приема решение за допустимост на жалбата, след което са предприети необходимите действия по събиране на доказателства:

1. С писмо, рег. № 2033/30.06.2008 г. на КЗЛД е изискано от “К. – Т. И Л.” ООД да представят писмено становище по жалбата на Н.А., както и заверено копие от договора на “БТКМ.” ЕООД и “К. – Т. И Л.” ООД.

Постъпило е становище изх. № 110708-04/10.07.2008 г. от юрисконсулт на “К. – Т. И Л.” ООД – А.Г.К., според което дружеството притежава утвърдената в национален мащаб верига магазини “2be”, специализирана в търговията с GSM – апарати, аксесоари за тях, електроника и услуги, предоставяни от действащи мобилни оператори на територията на Република България. В становището се пояснява, че по силата на Договор за дистрибуция от 21.09.2005 г. сключен с “БТКМ” ЕООД, “К. – Т. И Л.” ООД сключва в търговските си обекти договори с потребители от името и за сметка на “БТКМ” ЕООД. Във връзка със Задължително предписание № 1211/17.04.2008 г. на КЗЛД,

“К. – Т. И Л.” ООД се посочва, че са получили уведомление от оператора “БТКМ” ЕООД относно спазването на предписанието за защита на личните данни, с изключение на т. 4 от Задължителното предписание, която указва преустановяване копирането на документи за самоличност на физически лица, при сключването на договор за обществена електронна съобщителна услуга.

2. С писмо, рег. № 2031/30.06.2008 г. на КЗЛД на основание чл. 24, ал. 2, т. 6 от Правилника на КЗЛД и нейната администрация от жалбоподателката са изискани доказателства, но такива не са представени.

На заседанието на КЗЛД, проведено на 16.07.2008 г. за разглеждане на жалбата по същество, жалбоподателката редовно уведомена - не се явява. За “БТКМ” ЕООД се явява юрисконсулт Й.С. с пълномощно от Р.Й.Й. - пълномощник на “БТКМ” ЕООД. Видно от Удостоверение № 20080709153101/9.07.2008 г., издадено от Агенцията по вписванията, управител на дружеството е Б.Ж..Л.М.

Юрисконсулт Й.С., счита жалбата за неоснователна, не представя нови доказателства. Като мотив за изискване от тяхна страна на копие от личната карта на физическото лице посочва, че в “БТКМ” ЕООД са постъпили жалби от техни абонати, във връзка с използване на откраднати лични карти за сключване на договори с мобилния оператор.

Комисията приема жалбата за основателна:

Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД е “БТКМ” ЕООД, а верига магазини “2be” - “К. – Т. И Л.” ООД са “обработващ лични данни”, съгласно § 1, т. 3 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, има сключен Договор от 21.09.2005 г. със страни мобилния оператор “БТКМ” ЕООД и дружеството “К. – Т. И Л.” ООД с предмет разпространение на предлаганите от “БТКМ” ЕООД продукти и услуги на българския пазар, чрез търговската мрежа на “К. – Т. И Л.” ООД. Следователно обработването на личните данни на жалбоподателката е необходимо за изпълнение на задължения по договор /чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД/.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да събират, обработват и използват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

Данните на потребителите, по чл. 248, ал. 2 от ЗЕС са разделени на три групи:

1. трафични данни;
2. данни, необходими за изготвяне на абонатните сметки;
3. данни за местоположението.

Съгласно чл. 248, ал. 2, т. 2, буква “а” от ЗЕС, данните на потребителите включват: данни, необходими за изготвяне на абонатните сметки, както и за доказване на тяхната достоверност, които са данни за абоната: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес, а за чуждестранни лица - личен номер; за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код”.

Съгласно чл. 249, ал. 1 от ЗЗЛД, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от потребител повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква “а” за предоставяне на услугите.

Данните за единния граждански номер на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие.

Съгласно препращащата правна норма на чл. 262 от ЗЕС, свързана с неуредените в глава петнадесета от ЗЕС въпроси, касаеща сигурността на електронните съобщителни мрежи и услуги, конфиденциалността на съобщенията и защитата на данните на потребителите, по отношение на неуредените въпроси относно физическите лица се прилагат разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

При разглеждане на жалбата по същество в открито заседание на КЗЛД, от страна на “К. – Т. И Л.” ООД се потвърждава копирането на личната карта на жалбоподателката.

Събирането на копия от документи за самоличност представлява “обработване на лични

данни” по смисъла на § 1, т. 1 от ЗЗЛД. То е в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, поради това, че събираните лични данни надхвърлят целите, за които се обработват. За сключването на договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги не са необходими всички лични данни, съдържащи се в личната карта на физическото лице. В този смисъл е и практиката на Комисията за защита на личните данни относно обработването на лични данни от страна на мобилните оператори чрез снемане на копие от личната карта на физическите лица при сключването на договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги, тъй като по този начин се надхвърлят целите, за които личните данни се обработват /Задължително предписание № 1211/17.04.2008 г./.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Уважава жалба, рег. № Ж-38/22.05.2008 г. от Н.А. срещу “БТКМ” ЕООД.

На основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни налага административно наказание на администратора на лични данни “БТКМ” ЕООД.

Административно - наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 39/16.07.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 39 /26.15.2008 г. от Н.Е.Т. срещу “Т.” АД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Н.Т. се явява лично.

“Т.Ф.С.” ЕАД се представлява от юрисконсулт Д.Р. - представя надлежно заверено пълномощно от Ю.С. - изпълнителен директор и законен представител на дружеството. Присъства и Н.А. - служител в “Т.Ф.С.”, без пълномощно.

Изпълнителният директор на “Т.” АД представя писмено становище, като прилага допълнителни доказателства за целите на производството по разглеждане на жалбата, свързани със защитата на изразеното становище за нейната неоснователност.

Н.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от “Т.” АД в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, излагайки следните факти:

През месец април жалбоподателят получава телефонно обаждане от “Т.” АД във връзка с преиздаване на негова кредитна карта. Процедурата по преиздаване и връчване на карти на картодъ-

ржателите е чрез Български пощи. На 26.05.2008 г. Н.Т. получава писмо от пощенския клон, на плика на което са изписани неговите лични данни - ЕГН и номер на лична карта.

Жалбоподателят счита, че "Т." АД не изпълнява задължението си по чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД по предприемане на необходимите технически и организационни мерки срещу неправомерно обработване на личните му данни.

При кандидатстване в кредитната институция жалбоподателят е уведомен, че предоставя личните си данни единствено с цел издаване на кредитна карта и счита, че отразяване на информацията относно трите имена, ЕГН и номер на лична карта на плика на писмото до него представлява неправомерно разпространение на неговите лични данни.

Към жалбата се прилага копие от полученото от "Т." АД писмо, от което се потвърждават твърденията на жалбоподателя.

От страна на "Т." АД се пояснява, че лицата желаещи да ползват карта "Т." вписват данните си в "Заявление за кредитна карта Т.", което се подава до "Т.Ф.С." ЕАД (издател на картите), на гърба на който е отпечатан Договор за предоставяне на кредит – Т. на физическо лице, чиято неразделна част са и Общите условия за издаване и ползване на кредитна карта Т. В тези условия изрично е регламентирано, че физическите лица предоставят съгласието си личните им данни да бъдат предоставяни на трети лица във връзка с изпълнението на договора. Отношенията между "Т.Ф.С." ЕАД и "Т." АД са уредени в Договор от 01.07.2008 г., съгласно чл. 3 от който "Т." АД извършва административното управление на процесите, свързани с обслужването на издаваните от "Т.Ф.С." ЕАД кредитни карти. В този смисъл е и задължението на "Т." АД съгласно чл. 5, т. 10 от Договора за създаване и поддържане на сигурен начин за обмен на информация с картодържателите.

Във връзка със задълженията си по договора от 01.07.2008 г., "Т." АД сключва договор с "Б.П." ЕАД, копие от който се прилага към преписката по жалбата. Чрез него се утвърждава Технология за услуги, предоставяни от "Б.П." ЕАД на клиенти на "Т.Ф.С." АД. Позовавайки се на него, както и на регламентираната процедура по връчване на кредитни карти на своите клиенти, от страна на "Т.Ф.С." ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение на КЗЛД от 27.06.2008 г. (Протокол № 21).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Н.Т. сезира КЗЛД с жалба срещу "Т.Ф.С." АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, който съвместно с "Т.Ф.С." ЕАД определя целите и средствата за обработване на лични данни на клиентите на "Т.Ф.С." ЕАД. В жалбата си Т. изразява опасения, че "Т." АД не е предприело необходимите организационни и технически мерки съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, чрез които да гарантира адекватна защита при обработването на неговите лични данни в процеса до връчването на кредитната му карта.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на данните, които обработват, а от друга страна ЗЗЛД допуска възможността обработването да се възлага на обработващ данни. В този случай, съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, отношенията между администратор и обработващ следва да бъдат уредени по съответен ред- нормативен акт, писмен договор или друг акт на администратора. Чрез Договор от 22.05.2006 г., сключен между “Т.” АД и “Б.П.” ЕАД, се утвърждава Технология за услуги, предоставяни от “Б.П.” ЕАД на клиенти на “Т.” АД.

По смисъла на ЗЗЛД и съгласно клаузите на договора “Б.П.” ЕАД имат качество на “обработващ лични данни” на основание легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. В това си качеството дружеството не следва да се определя като трета страна и в този смисъл претенциите на жалбоподателя за достъп на пощенските служители до неговите данни са неоснователни и не следва да се квалифицират като неправомерно разпространение на лични данни или предоставен неправомерен достъп до тях.

В устните си изявления пред комисията, г-н Т. сочи, че опасенията за евентуална злоупотреба с неговите лични данни се базират на личната му констатация в пощенската станция, където пликовете с писмата на клиенти на “Т.Ф.С.” ЕАД са наредени един върху друг, като данните от най- горно поставения са видни за всички посетители.

Съгласно утвърдената технология за работа между Б.П. и “Т.” АД, картата на жалбоподателя му е била връчена лично от пощенския служител срещу представяне на документ за самоличност и полагане на подпис в съответната справка за извършена дейност.

Отразената на плика информация относно неговите три имена, ЕГН и номер на лични карта не е била изложена на показ, улесняващ случаен достъп до нея.

Опасенията на жалбоподателя, че с данните му би могло да се злоупотреби не съставляват правно- релевантни факти. Те са неоснователни, тъй като не се касае за установяване на безспорно съществуващ факт, а за субективни възприятия на жалбоподателя относно бъдещи предполагаеми действия от страна на “Б.П.” АД, чрез които евентуално би могло да се създадат условия за злоупотреба с неговите лични данни.

Ангажираните в административното производство по настоящата жалба доказателства не доказват по категоричен начин нарушение на правата на Н.Т. по ЗЗЛД. Изтъкнатите от него доводи са несъстоятелни, тъй като почиват на произволно преценени от правна и фактическа страна обстоятелства.

Имайки предвид гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 39 /26.15.2008 г. от Н.Е.Т. срещу “Т.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ**№ 40/16.07.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.07.2008 г. /Протокол № 25/, разгледа по същество жалба, рег. № Ж - 40/3.06.2008 г. от Т.М.Т. срещу “М.” ООД.

Т.М.Т. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че фирма с наименование “М.” ООД с неизвестен за него адрес и телефон, организира рекламни акции на медицински продукти в салона на читалище “Р.К.” в гр. С.

На 31.05.2008 г. след като получил покана за участие по пощата, отишъл на посоченото място - салона на читалището. На входа на читалището получил от асистентите на фирмата, талон за участие в рекламната акция. Жалбоподателят сочи, че срещу талона на всеки участник се обещава подарък от фирмата. Т.П., която се занимавала с презентациите заявила, че информацията от талона /датата на раждане и телефон /ще бъде използвана, за да бъдат поканени участниците на екскурзиите, които провеждали.

Т.М.Т. моли Комисията да извърши проверка и при наличие на нарушение на Закона за защита на личните данни да санкционира “М.” ООД.

Към жалбата е приложено като доказателство копие на Талон за участие в рекламната акция, видно от който, фигурират личните му данни от групата на физическата идентичност: собствено и фамилно име и адрес.

На заседание на Комисията е взето решение за допустимост на жалбата – подадена е в срока по чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е насрочена за разглеждане в открито заседание и са предприети действия по събиране на допълнителни доказателства, съгласно Правилника на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация и съгласно изискванията на чл. 36, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс.

От Комисията е изискано становище от управителя на “М.” ООД, като администратор на лични данни.

В становището се потвърждава за проведената на 31.05.2008 г. рекламна акция на “М.” ООД. Фирмата е поканила участниците с безадресно разпространени листовки, поставени в пощенските кутии на района, като в началото на рекламната акция служителите на фирмата са уведомили участниците, че ако желаят да получават лично адресирани до тях каталози или рекламни брошури на фирмата, както и информация за екскурзии с рекламна цел, трябва да попълнят талон за участие. В становището на “М.” ООД се сочи, че г-н Т. е попълнил талона за участие в рекламната акция, след което не го е предал на служителите на фирмата вероятно поради това, че не иска да получава рекламни материали на личния си адрес.

На заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 16.07.2008 г. страните са редовно уведомени - не се явяват и не са изпратили техни представители.

Комисията приема жалбата за неоснователна:

По смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни “М.” ООД е администратор на лични данни.

Съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в Параграф 1, т. 5 от ЗЗЛД, “директен маркетинг” е предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги.

На основание чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, физическото лице, за което се отнасят данните, има право да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

Разпоредбата на чл. 34а, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД урежда правото на физическите лица да бъдат уведомени, преди личните им данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име за целите на директния маркетинг, като им бъде предоставена възможност да възразят срещу такова разкриване или използване.

Съгласно чл. 34а, ал. 2 от ЗЗЛД, администраторът уведомява физическото лице за правата му по чл. 34а, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

В разглеждания случай, жалбоподателят Т.Т. е получил рекламна брошура от администратора "М." ООД, отзовал се е на поканата за участие в рекламната акция, но в следствие се е отказал и по този начин мълчаливо е упражнил правото си на възражение по чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество и въз основа на събраните по случая доказателства, Комисията приема, че не е налице нарушение на Закона за защита на личните данни и конкретно на чл. 34а, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят доброволно е попълнил в талона за участие в рекламната акция: собствено, фамилно име и адрес, като в следствие не го е предоставил на представителите на "М." ООД.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба, рег. № Ж - 40/3.06.2008 г. от Т.М.Т. срещу "М." ООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 26/23.07.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 26 /17.04.2008 г. от П.В.В. срещу "П.П.Б." ЕООД в гр. Ч.Б.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят П.В. - редовно уведомен, не се явява, не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства за целите на производството извън изложените твърдения в жалбата.

За "П.П.Б." ЕООД в гр. Ч.Б. се явява Г.С. - прокурист, видно от удостоверение за актуално състояние на дружеството от 15.02.2008 г. и съответно Решение № 732 на П. окръжен съд по дело № 1155/99 по описа на същия съд, с което се вписва в Регистъра на търговските дружества промяна в упълномощаването и заличаване на предишен прокурист на същото дружество.

Присъства също и В.Н. - административен ръководител на "П.П.Б." ЕООД в гр. Ч.Б.

П.В. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от В.Н. в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, излагайки следните факти:

В качеството си на представител на ловешка фирма жалбоподателят неколккратно посещава офиса на фирма "П.П.Б." ЕООД в гр. Ч.Б., като при посещенията си на пропуска всеки път са били записвани неговите лични данни - трите имена, адрес, номер на лична карта, кога и къде е издадена и коя фирма представлява. П.В. твърди, че заповедта за записване личните данни на посетителите

е издадена от началника на охраната на фирмата В.Н., който на базата на събраните данни събирал информация за жалбоподателя от различни лица, включително и от председателя на Общинския съвет в гр. Ч.Б. Началникът на охраната на фирма “П.П.Б.” ЕООД се е обаждал и във фирмата, в която работи жалбоподателя като е изисквал информация за него - дали работи в тази фирма, като какъв и от кога.

Жалбоподателят изразява опасения, че с поведението си В.Н. би могъл да преследва користни цели.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С жалбата си П.В. се обръща към комисията за извършване на проверка по случая и вземане на мерки за прекратяване на определеното от него като “антизаконно деяние” ЕООД, като бъдат наложени санкции на виновните лица.

В условията на служебното начало в административното производство, с оглед изясняване на действителното фактическо състояние, Комисията е изисквала на основание свое решение от 22.04.2008 г. (Протокол № 16) с писмо изх. № 1370/09.05.2008 г. от “П.П.Б.” ЕООД да представи становище по жалбата относно пропускателния режим, поддържането на регистъра на посетителите и вътрешните правила за работа с регистъра.

С писмо изх. № 15/ 15.05.08 г. дружеството представя исканата информация, от която е видно следното:

- Дружеството е регистрирано в КЗЛД като администратор на лични данни през 2003 г.;
- Двукратните посещения на жалбоподателя във фирмата са извършени в качеството му на физическо лице, веднъж като придружаващ представители на ловешка фирма и втори път - като посетител на съпругата си, която е била ангажирана като счетоводител на дружеството;
- Дружеството се противопоставя на твърденията на жалбоподателя, че началникът на охраната се е обаждал във фирмата, в която жалбоподателят работи. Твърди се, че от тази фирма е имало позвъняване във връзка с негови неуредени финансови отношения;
- Контролът на пропускателния режим е регламентиран с Правилник за вътрешния ред, Правилник за организация и работа на охраняващото звено, Заповед № 3201/ 09.06.2002 г. от директора на фирмата за организацията и контрола на пропускателния режим и Съобщение за външни посетители, копия от които се прилагат.

Съгласно представените документи, посещенията на външни лица се регистрират в специален журнал, след представяне на документ за самоличност, за доброволността на което те са уведомени и срещу което им се дават специални пропуски.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение от 27.06.2008 г. (Протокол № 21).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Съгласно чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В качеството си на администратор на личните данни “П.П.Б.” ЕООД обработва законосъобразно лични данни на посетителите във връзка с нуждите на пропускателния режим. За целта съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД с вътрешен правилник за организацията и работата на охранителното звено дружеството делегира на началника по “Сигурността” правата във връзка с организирането на посещенията на външни лица, като е определен реда и начина, по който техните

лични данни ще бъдат обработвани.

В случая, г-н В.Д.Н. се явява “обработващ лични данни” по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД, чийто правомощия са регламентирани с вътрешни актове, което противоречи на твърденията на жалбоподателя, че В.Н. е издал заповед за записване данните на посетителите.

Жалбата на П.В. е насочена срещу В.Н. в качеството му на физическо лице. Към жалбата няма приложени доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателя. Независимо от това КЗЛД приема, че действията на началника на охраната В.Н. представляват обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Опасенията за евентуална бъдеща злоупотреба с данните на жалбоподателя са субективни и не могат да представляват правно релевантни факти, имащи отношение към неправомерното обработване на неговите лични данни, тъй като не може да се позове на безспорно установени факти. В качеството си на обработващ лични данни В.Н. има право да събира лични данни, а твърденията че те са били последващо използвани с цел събиране на информация за жалбоподателя касае друго действие, което съгласно легалната дефиниция не може да се квалифицира като допълнително обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Определеното от жалбоподателя действие “разпитване” на трети лица от страна на В.Н. за него, е по - скоро елемент от социалните контакти на членовете на обществото. Всеки гражданин като част от обществото е и участник в него, поради което отношенията на опознаване пряко и непряко са естествен процес и в този смисъл не би следвало ЗЗЛД да се интерпретира погрешно и да се злоупотребява с предоставените от него права на гражданите.

Дори ако бъдат счестени за достоверни, твърденията на жалбоподателя, въпреки тяхното опровергаване от ответната страна, то се налага извода, че ако неговите данни са били използвани от В.Н. в качеството му на обработващ лични данни, то това последващо обработване би следвало да е извършено с конкретна и точно определена цел, каквато П. В. не сочи.

От събраните в производството доказателства е видно, че няма безспорно установена причинно - следствена връзка между събраните данни на жалбоподателя от страна на дружеството за целите на пропускателния режим и тяхното последващо използване от г-н В.Н. в качеството му на обработващ лични данни.

Комисията приема, че като администратор на лични данни “П.П.Б.” ЕООД в гр. Ч.Б. законосъобразно е обработвал личните данни на жалбоподателя, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 26 /17.04.2008 г. от П.В.В. срещу “П.П.Б.” ЕООД в гр. Ч.Б.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

СТАНОВИЩА

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Относно: Писмо вх. № 521/18.04.2006 г. от Министерство на труда и социалната политика с молба за становище относно законосъобразното предоставяне на лични данни и приложението на чл. 7, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 18.06.2007 г., отразено в Протокол № 20, Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ разгледа постъпила молба от Министерство на труда и социалната политика (МТСП) за становище на КЗЛД относно законосъобразното предоставяне на лични данни и приложението на чл. 7, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация.

В писменото си искане МТСП се обръща към Комисията за защита на личните данни с въпроса дали е необходимо при предоставяне на лични данни от ЕСГРАОН на държавни органи, какъвто се явява Дирекция “ОИТ” към Министерство на труда и социалната политика – Добрич като част от структурата на ИА “ГИТ”, това тяхно право да бъде изрично предвидено в нормативен акт или е достатъчно в искането си за предоставяне на лични данни да посочват във връзка с упражняването на кои от законоустановените им правомощия са им необходими лични данни на конкретно лице. Поисканото становище е във връзка с отправено искане до Дирекция ГРОН при Община Добрич за предоставяне на данни относно адреси на посочени от МТСП физически лица – работници и работодатели необходими за случаи на образувани административни и административнонаказателни производства.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица, представляват “Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Съгласно чл.5 от ЗГР, при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят лични данни, които са свързани с родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по сребрена линия от втора степен, отразяват постоянния и настоящия адрес, отразяват степента и вида на образованието, показват наличието на правни ограничения.

Средствата, чрез които се обработват данните от гражданската регистрация са посочени в чл.6 от ЗГР. Данните подлежат и на компютърна обработка. Те се съхраняват в документални и картотечни регистри и в автоматизирани информационни фондове.

След последните изменения и допълнения на ЗЗЛД, обн. ДВ бр. 91 от 10.11.2006 г., беше отменен текстът на чл.35, регламентиращ условията, при които е допустимо предоставянето на лични данни от администратора на трети лица. Тук следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за “Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне

на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Според т.1 на цитирания чл.4, ал.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация на трети лица) се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. ЗГР е специалният закон, който установява нормативното задължение на администратора (Община Добрич) да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица (в случая МТСП). В чл.7 от ЗГР са изброени лицата, на които следва да се предоставят визираните данни. Тези нормативни задължения са възпроизведени и в текста на чл.106, ал.1 от същия закон.

В т.1 на чл.7 от ЗГР е посочено, че администраторът предоставя данни по гражданската регистрация на трети лица, при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси.

Преценката на администратора (Община Добрич) за възникването, съществуването, изменението или прекратяването на законни права и интереси на трети лица, при наличието на които за него съществува законовото задължение да предостави данни по гражданската регистрация, може да бъде извършено въз основа на съответните официални удостоверителни документи (както в конкретния случай се касае за образувани административни и административнонаказателни производства).

Фактите и обстоятелствата от значение за издаването на съответните документи могат да бъдат установени чрез други официални удостоверителни документи по реда на чл.42 и чл.44 на АПК.

Текстът на чл.7, т.2 и т.3 от ЗГР предполага администратора (Община Добрич) да прецени съществуването на законоустановени правомощия на съответния държавен орган, изискващ данни от гражданската регистрация (т.2), както и наличието на законов текст или акт на съдебната власт (т.3), задължаващи администратора да предостави данните. Посочените нормативни разпоредби не предполагат противоречиво тълкуване.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Закона за гражданската регистрация(ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи общините в качеството на администратори на лични данни следва да спазват разпоредбите на чл. 7 и чл. 106, ал. 1 от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

Преценката за наличието на нормативно основание за предоставяне следва да се извършва от самия администратор на лични данни при спазване разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

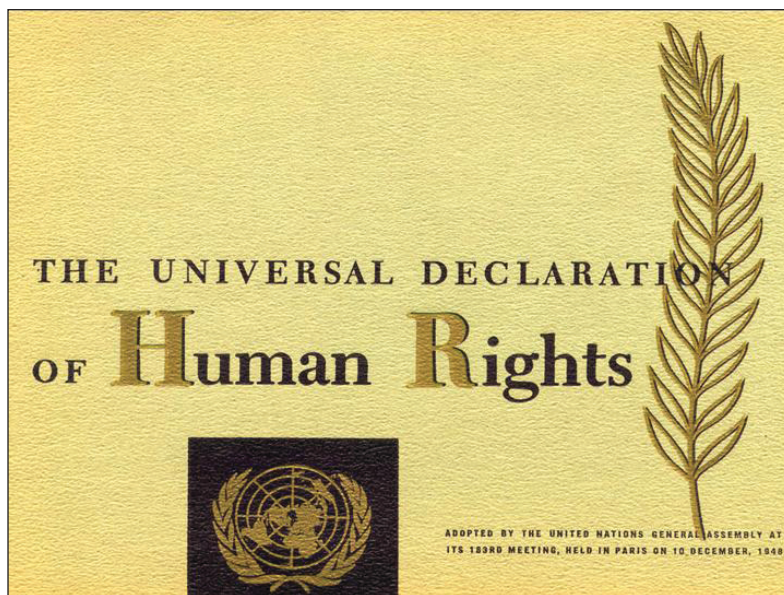
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

КОМЕНТАРИ И СЪОБЩЕНИЯ

МОДЕЛИ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На работен семинар на администрацията на КЗЛД беше разгледана в юридически аспект темата “Моделите за защита на личните данни по света”. Госпожа Елена Арапкюлиева, началник отдел “Жалби” в дирекция “Правна и международна дейност”, представи презентация по материали на проф. Дейвид Банисар. Слушателите бяха запознати с кратка история и хронология на правните актове за защита на неприкосновеността на личния живот. Като международни договори от 1948 г. до наши дни в областта на защитата на личните данни г-жа Арапкюлиева посочи следните основополагащи документи:

Всеобща декларация за правата на човека

- Всеобща декларация за правата на човека – ООН - 1948 г. – чл. 12;
- Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи – СЕ - 1950 г. – чл. 8;
- Международен пакт за граждански и политически права – ООН - 1966г. – чл. 17;
- Европейска конвенция №108 за защита на лицата при автоматизирано обработване на лични данни – СЕ - 1981 г.

В съответствие с темата г-жа Арапкюлиева се спря по-подробно на моделите за защита на личните данни по света. Бяха коментирани следните основни модели:

1. Изчерпателно законодателство.

На национално ниво в над 50 държави има общи закони, които регламентират събирането, използването и разпространението на лични данни, както от правителствени структури, така и от частни компании.

В Европейския съюз това законодателство включва следните директиви:

- Директива 95/46/ЕО от 1995 г. за защита на лицата при обработване на личните им данни и за свободното движение на тези данни;
- Директива 97/66/ЕО от 1997 г. за защита на личните данни, свързани с телекомуникациите;
- Директива 2002/58/ЕО относно обработването на лични данни и защитата им в областта на електронно- комуникационния сектор.

След приемането на Директива 95/46/ЕО от 1995 г. всяка държава членка на ЕС беше задължена да приеме до октомври 1998 г. закони, осигуряващи прилагането на Директивата, както и да създаде надзорен орган за изпълнение им. Директивата създава задължение към страните членки да осигури еднакво ниво на защита на личните данни, когато те се прехвърлят или се обработват в страни извън ЕС.

2. Съвместна регулация

При този подход, правилата за защита на личните данни се развиват и налагат от бизнеса, а специална агенция или комисия следи за тяхното изпълнение.

3. Секторно законодателство

Този модел се състои в приемане на закони, които дават защита за тесен кръг информация или за ограничен кръг компании. Почти всички държави, които нямат изчерпателни закони са приели някои секторни закони или конституционни норми, защитаващи личните данни в някои области.

Дори страни, в които действат изчерпателни закони, приемат и секторни такива. Често те покриват области от особена сложност, като например телекомуникациите, медицинска или генетична информация, кредитна история и др. Основен недостатък на секторните закони е, че с развитието на технологиите конкретни разпоредби могат да станат неприложими. Проблемът с контрола също е сериозен. Ако в една страна има комисия по защита на личните данни, нейната юрисдикция може да не се простира върху секторните закони, особено тези, които са извън традиционните сфери на защита.

4. Саморегулация

Друг метод за защита на правото на личен живот е посредством саморегулация от страна на самите компании и фирми, при което те сами си определят ограничения. В ЕС саморегулирането се осъществява като индустрията създава правила, основани на националните стандарти при защита на данни, а прилагането се осигурява от националните агенции за защита на данни. Надзорът при саморегулирането обикновено е в ръцете на самите компании или на търговски групи, в които те участват. В някои случаи има трети страни, които приемат оплаквания и осигуряват ограничен надзор и проверки. В други случаи, индустриални органи могат да налагат прилагане на правилата.

Съществуването на изчерпателна правна уредба не гарантира само по себе си правото на защита на личните данни. Дори и най-строгите закони са безполезни, ако не се изпълняват. В голям брой страни, изчерпателните закони не предлагат добра защита на правото на лични данни. Дори при юрисдикции, при които има изчерпателни закони и желание за прилагането им, има някои проблеми с придържането към законовите норми.

С развитието на Интернет, защитата на личните данни частично премина в ръцете на самите индивидуални потребители. Технологиите позволяващи това са познати като “Технологии за повишаване защитата на личната информация” (Privacy Enhancing Technologies – PET). Потребителите на Интернет могат да използват набор от програми и системи даващи различни степени на защита на комуникацията и личните данни. През 1998 Европейската Комисия разгледа някои от тези средства и заключи, че те не могат да заменят една правна рамка, но биха могли да подпомогнат прилагането на съществуващите закони. Едно от най-ефективните средства за защита от следене на комуникациите е кодирането. PGP (Pretty Good Privacy) е най-известната кодираща програма със стотици хиляди потребители, които я използват, включително групи за защита на човешките права.

Важна предпоставка за ефективна система, освен добри правителствени органи, е и наличието на дейно гражданско общество, което се бори за защита на правото на личен живот. Независимите обществени групи имат достъп до медиите и могат да разкриват пред обществото случаи на нарушения. Нито една система за защита на правото на личен живот не е адекватна, поради бързото развитие на технологиите и големия спектър от въпроси, свързани с това право.

Повечето развити държави са приели или са в процес на приемане на общи закони, определящи правната рамка, като в същото време са в процес на приемане и на секторни закони, притискайки индустрията да защита правото на личен живот, включително и чрез налагане на технологии, защитаващи това право. Във всички системи обаче е необходим и адекватен механизъм за надзор.

СРОКОВЕ ЗА СЪХРАНЯВАНЕ НА ДАННИ И ЗАЩИТАТА НА ДАННИТЕ В ИНТЕРНЕТ

Един от най-важните проблеми, засягащи защитата на информацията е проблемът за задържането на данни. Този проблем обхваща много сфери от обществения живот и създава редица прецеденти със защитата на личната неприкосновеност на хората. С приемането на Директива 2006/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2006 г. се поставиха законовите рамки, чиято цел бе регламентираното право за задържане и ползване на събрана информация за синхронизиране на разпоредбите на държавите - членки, свързани със задълженията на доставчиците на достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи. По силата на тази Директива държавите-членки гарантират, че определени категории данни (посочени в член 5) се запазват за периоди не по-кратки от шест месеца и не по-дълги от две години, считано от датата на съобщението. Защитата и сигурността на запазваните данни трябва да се извършва в съответствие с разпоредбите на Директива 95/46/ЕО и Директива 2002/58/ЕО. Освен това държавите-членки гарантират, че данните, посочени в член 5, се запазват в съответствие с Директива 2006/24/ЕС по такъв начин, че запазените данни и всяка друга необходима информация, свързана с тези данни, може при поискване да бъде предадена без ненужно забавяне на компетентните органи.

В чл. 10 от Директивата се гарантира, че Комисията ще получава ежегодно статистика за запазването на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи. Тази статистика включва:

- случаите, при които информацията е била предоставена на компетентните органи в съответствие с приложимото национално право;
- времето, изтекло от датата на запазване на данните до датата, на която компетентни органи са поискали предаването на данните;
- случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

В ал. 2 на същия член изрично е упоменато, че тази статистика по никъкъв начин не може да съдържа лични данни.

Още с влизането си в сила Директивата среща силна съпротива сред обществото. Докато политиките съзираха в нея мощно средство за анализ на трафика и наблюдение, най-вече с цел предотвратяване на престъпления, то за обикновените хора тя дава възможност на правителствата да следят дейността на определени хора, групи и политически опоненти.

На 16.04.2008 г. американската правозащитна организация ACLU изпрати тревожно писмо до Работната група по чл.29 в ЕС за защита на данните за риск от неправомерно наблюдение на територията на САЩ на телекомуникациите на европейците помежду им и с трети страни. В писмото се обръща внимание, че Националната агенция за сигурност на САЩ (National Security Agency, NSA), приема нови програми за наблюдение на трафика, както и, че американското правителство използва информацията без знанието на лицата.

ACLU призовава Група 29 да проведе анализ и да информира гражданите за състоянието на програмите на САЩ за проследяване, които засягат ЕС, както и за евентуалните споразумения със САЩ за обмен на лични данни.

Междувременно Сенатът на САЩ гласува за промени във FISA (Акт за чуждестранно наблюдение и разузнаване). Изменителният акт за промени с обратна сила освобождава от отговорност телекомите за проследяване на електронни съобщения и занапред позволява подобно проследяване.

Преобладава мнението, че новоприетите правила в Европа и САЩ, сериозно нарушават човешките права. Интернет-потребителите може да бъдат лишени от някои от дейностите си заради задължителния антишпионски софтуер, който трябва да използват в интерес на сигурността си. Следователно, правото за ползване на свободен софтуер за достъп до Интернет може да им бъде отнето. Новите правила проправят пътя за наблюдение и филтриране на Интернет от частните компании, което е неприемливо, както за свободите на гражданите, така и за европейското икономическо развитие.

В отговор на гореизложените притеснения Работната група по чл.29 след обстоен анализ на

съществуващото законодателство и дейността на интернет търсачките като доставчици на обществени услуги изрази своето становище по въпроса. В него работната група се е съсредоточила основно върху операторите на системи за търсене, които следват преобладаващия бизнес модел на системите за търсене, основан върху рекламата. То включва всички големи, добре известни системи за търсене като допълнение към специализираните такива, например тези, които са насочени към изготвяне на лични профили и системите за мета-търсене. Анализът не се занимава с функциите за търсене, интегрирани в уебсайтове, с цел търсене само в домейна на самия уебсайт.

Системите за търсене обработват различни видове данни. Журналните файлове на конкретни лица за използването им на услугата за търсене представляват (като се предположи, че те не са анонимни) лични данни, обработвани от операторите на системите за търсене. Данните, в които се очертава използването на услугата, могат да бъдат разделени на отделни категории, а именно: дневниците от запитването (съдържание на запитванията за търсене, датата и часа, източника (IP адрес и “бисквитка”), предпочитанията на потребителя, както и данни относно компютъра на потребителя); данни за предложеното съдържание (препратки и реклами в резултат на всяко запитване) и данни за по-нататъшното сърфиране на потребителя. Системите за търсене могат също да обработват функционални данни, свързани с данните на потребителя, данни за регистрираните потребители, както и данни от други услуги източници като електронна поща, търсене в работното поле и реклами в уебсайтове на трети страни.

Съгласно съображение 2 от Директива 95/46/ЕО системите за обработване на данни са създадени с цел да служат на хората и независимо от националността или местожителството на физическите лица, те трябва да зачитат техните основни права и свободи и по-конкретно правото на личен живот.

Системите за търсене играят ключова роля като първа точка на контакт за свободен достъп до информация в Интернет. Те могат да предоставят услугите си по Мрежата от място в рамките на ЕС или извън територията на държавите-членки на ЕС, както и от няколко места в ЕС и в чужбина. Справки с търсенията на потребителя представляват лични данни, в случай че лицето, за което се отнасят, може да бъде идентифицирано. Въпреки че по IP адресите в повечето случаи системите за търсене не могат да установят самоличността, то в отделни ситуации това не е невъзможно, което автоматично причислява IP адреса към категорията лични данни, а съответните доставчици на интернет услуги в категорията администратор на лични данни. Тогава за всички търсачки са валидни правилата установени от Директиви 95/46/ЕО, 2002/58/ЕО и 2006/24/ЕС.

Системите за търсене могат да обработват лични данни само със законосъобразна цел, като количеството данни трябва да съответства на различните цели и да не бъде в прекалени размери. Данните трябва да се изтриват или анонимизират по необратим и ефективен начин веднага, след като те вече не са необходими за целите, с които са били събирани. Срокът на запазване на данните трябва да се сведе до минимум и да съответства на всяка отделна цел, заявена от операторите на системи за търсене. Предвид направените анализи относно възможните цели, с които се събират лични данни, работната група не вижда основание срокът на запазване да надвишава 6 месеца. Въпреки това в националното законодателство може да има изискване личните данни да се изтриват по-рано. В случай че операторите на търсачките задържат данните повече от 6 месеца, те трябва да докажат, че това е необходимо за предоставяната услуга. Във всеки случай информацията относно срока на запазване на данни, който операторите на системи за търсене са си избрали, трябва да бъде лесно достъпна от началната им страница.

Ако операторите на системи за търсене използват “бисквитки” (пакет информация, която се предава между уеб сървър и интернет браузър, която може да се използва за проследяване на достъпа на потребителя до различни сайтове), срокът им на действие не трябва да е по-дълъг, отколкото е доказуемо необходимо. По подобие на уеб “бисквитките”, “флаш бисквитките” следва да се инсталират само при наличието на прозрачна информация относно целта, с която те се инсталират, и относно това как тази информация може да се достигне, редактира и изтрива. Когато операторите на системи за търсене осигуряват кеш памет, в която личните данни са достъпни по-дълго в сравнение с оригиналното публикуване, те трябва да гарантират правото на физическите лица излишните и не-

временно чрез спазването на разпоредбите на Директивите за защита на личната неприкосновеност гарантира човешките права в Европа.

точни данни да бъдат премахвани от кеш паметта. Операторите на системи за търсене, които се специализират в създаването на операции с добавена стойност, например профили на физически лица (така наречените “системи за търсене на хора”) и софтуер за разпознаване на лица от изображения, трябва да имат законно основание за обработване, например съгласие, както и да отговарят на всички други изисквания на директивата за защита на личните данни, като задължението да се гарантира качеството на данните и безпристрастността на обработването.

Всичко това показва, че задържането на данни е политика, която безпрецедентно разширява правата на полицейско наблюдение, но съще-

ИНТЕРНЕТ И ДЕЦАТА

Безспорно е, че Интернет все повече се превръща в мощен съюзник в борбата за знания. И малки и големи само с натискане на няколко клавиша могат да получат огромно количество информация, за която в друг случай биха им били необходими месеци. Но въпреки огромната полза от Мрежата, тя крие и много опасности, особено за най-младите й потребители. Темата за безопасността на децата в Интернет напоследък бе многократно разисквана и това съвсем не е случайно. Ежеминутно милиони хора влизат в Интернет, за да обменят информация, електронни писма, да си поговорят, да изразят своето мнение или просто да се позабавляват. Това важи особено за подрастващите, които прекарват все повече време “онлайн”.

Съществува и друг проблем - персоналните компютри далеч не са единствените устройства, от които може да се получи достъп до световната мрежа. Това може да стане от голяма част от мобилните телефони и дори от някои съвременни гейм конзоли. Начините за достъп са много и практически не може да се осъществи „тотален” контрол над децата върху достъпа им до мрежата, нито върху това кога, как и защо я използват.

Също така същността на Интернет е такава, че там няма цензура. Всеки и по всяко време може да публикува каквото си пожелае. Ето защо напоследък правителствени и неправителствени организации, медии и големи компании отделят огромно внимание на въпроса за безопасността на подрастващите в глобалната мрежа. През 2007 г. стартира проекта EU Kids Online, в рамките на който се направи първият в Европа систематичен сравнителен анализ в областта на взаимодействието на децата и младежите с Интернет и новите комуникационни технологии. Изследванията са направени в 18 страни и резултатите са потресаващи. Използването на Интернет от деца на възраст под 18 години в някои страни достига 88 %. Правилата за използване на мрежата в училищата също са много различни. В някои страни в училищата се налагат строги правила за използването на Мрежата, докато в други те са много либерални.

Първоначалното и по-систематично изследване в три от страните участнички в проекта показва, че 62% от британските родители твърдят, че не разрешават на децата си да дават лична информация онлайн, но само 35% от родителите в Полша и едва 14% от родителите в Португалия са наложили подобни правила на децата си.

Независимо от наличието на широко разпространен родителски контрол за ползване на Интернет, родителите все още са силно обезпокоени по отношение на безопасността на децата си, докато ползват Интернет. Едва 7,5% са категорични, че децата им не са изложени на какъвто и да е вид

материали със съмнително съдържание, докато почти половината от анкетираните изказват силно съмнение, че техните деца не са изложени на съмнителни материали онлайн.

Фактите за България не са по-различни - 38% от българските деца са онлайн всеки ден. Най-често те ползват интернет вкъщи - 81%, 14% - в училище, а само 7,4% - в интернет клуб. Това са данни от българския детски портал "Аз детето" изнесени на националната кръгла маса за безопасността на децата в Интернет.

Най-активни в Мрежата са децата на възраст между 9 и 15 години. Анкета, проведена сред 6 до 14-годишни в София, показва, че всички те ползват Интернет. По-голяма част от родителите смятат, че контролират децата си, а близо половината изказват опасения, че те прекарват времето си онлайн. Над 90% от възрастните споделят, че нямат специален софтуер, който да предпазва децата им от посещения в нежелани сайтове.

Въпреки че подрастващите са опитни потребители на онлайн технологиите и че са наясно, както с рисковете, така и с начините за справяне с тях, не всички са достатъчно зрели, за да могат да преценят ситуацията, пред която са изправени, и евентуалните последствия. Същевременно те рядко биха споделили какво им се е случило в мрежата със своите родители или настойници или биха потърсили помощ.

Сред най-сериозните опасности за децата, които крие работата с Интернет, са случаите, при които деца стават жертви на сексуален тормоз (нерегламентирано разпространение на порно материали), когато извършителите се свързват и сприятеляват с децата с цел извършване на сексуална злоупотреба ("сприятеляване") и когато децата стават жертва на психически тормоз в онлайн среда (кибертормоз).

Интернет дава нови и необхватни възможности за тормоз. Злонамерените хора могат да публикуват филми, слухове, снимки и друга лична информация в мрежата. Също така могат изпращат съобщения - анонимно или от името на някой друг. Кратките съобщения (SMS) и мобилните телефони с камера са удобни и подходящи за забавление, но също крият риск и за злоупотреба. Чрез Интернет, кибер хулиганът може да достигне жертвата си по всяко време, а хората, които може да нарани са много повече. Особено рискова е групата на децата.

Европейският съюз е сериозно загрижен за защитата на децата в онлайн среда и разработи няколко последователни програми за по-безопасен Интернет- Safer Internet Action Plan и програмите Safer Internet и Safer Internet plus, които се оценяват като успешни в разработването и прилагането на европейската политика за стимулиране на ползването на Интернет от непълнолетни и в борбата с незаконното и вредно съдържание в мрежата. В момента те представляват единствената паневропейска инициатива за борба с проблемите, свързани със защита на децата в онлайн пространството, като включват мерки, доказали своята ефективност. Постигнатите от тях резултати са:

- Европейска мрежа от горещи линии – точки за контакт, където обществеността може да докладва за незаконно съдържание
- Европейска мрежа за повишаване на осведомеността и координиран от нея „Ден на безопасния Интернет. Всяка година все по-голям брой държави от Европа и целия свят взимат участие в тези инициативи
- Информация за родители посредством независимо тестване на ефективността на филтриращия софтуер
- Подкрепа на инициативите за саморегулиране в сектора по отношение на оценката на съдържанието и мобилните телефони

На 27.02.2008 г. Европейският парламент прие Предложение за Решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на многогодишна програма на Общността за защита на децата при използване на Интернет и други комуникационни технологии. Целта на програмата е насърчаване на по-безопасното използване на Интернет и други комуникационни технологии, особено от деца, и борба срещу незаконното съдържание и вредното поведение в онлайн среда.

Програмата ще бъде приложена в четири основни насоки:

1. Намаляване на незаконното съдържание и борба с вредното поведение в онлайн среда

да

Дейностите са предназначени за намаляване на количеството на незаконното съдържание, циркулиращо онлайн, и адекватни действия спрямо вредното поведение в онлайн среда, като се поставя специално акцент върху разпространението на материали, съдържащи сексуална злоупотреба с деца, сприятеляването с деца с цел извършване на сексуална злоупотреба и упражняване на психически тормоз онлайн.

2. Насърчаване на по-безопасна онлайн среда

Дейностите ще са предназначени за обединяване на заинтересованите страни с цел откриване на способности за насърчаване на по-безопасна онлайн среда и защита на децата от съдържание, което може да бъде вредно за тях.

3. Осигуряване на обществена осведоменост

Дейностите ще са предназначени за подобряване на обществената осведоменост, особено на децата, родителите, настойниците и възпитателите, относно възможностите и рисковете, свързани с използването на онлайн технологии, и средствата за безопасната им употреба.

4. Създаване на база от знания

Дейностите ще имат за цел да създадат база от знания с оглед на подходящия подход към съществуващите и нововъзникващите приложения на онлайн средата, и съответните рискове, и последствия с оглед на проектиране на подходящи мерки, целящи осигуряване на безопасността на всички потребители.

Програмата е с продължителност от 2009 до 2013 г.

България има участие в предишните две програми на ЕС за безопасен Интернет. По програмата Safer Internet неправителствената Фондация “Приложни изследвания и комуникации” от 2005 г. е изградила и поддържа национална Гореща линия за борба с незаконно и вредно за деца съдържание в Интернет, както и Обществен съвет за безопасен Интернет с участието на повече от 20 държавни институции, бизнес-асоциации на ИТ-сектора, неправителствени организации. От юни 2008 г. същата организация в консорциум с Асоциация „Родители”, Българска федерация по електронен спорт и фирма “ДеКони” започна изпълнение и на 2-годишен проект по програмата Safer Internet plus за по-нататъшно развитие на дейността на Горещата линия и изграждане и поддържане на национален Информационен център за безопасен Интернет.

След обсъждане предложението на Европейската комисия, от българска страна бяха направени следните предложения:

- В областта на широкото навлизане на web-2.0 технологии и мобилни комуникации и тяхната конвергенция програмата набляга основно на саморегулацията на мобилните оператори. Препоръчително е Европейската комисия да заеме по-активна позиция и да предложи нормативен акт, с който да подтикне мобилните оператори да предприемат конкретни стъпки за недопускане на злоупотреби с новите технологии.
- Изискванията за по-активна саморегулация следва да се разпространят и върху доставчици на услуги, базирани на социалните мрежи.
- Необходимо е да се насърчава ефикасното използване на училищната мрежа за информационно-образователни дейности по безопасен Интернет. В програмата трябва да се предвидят някакви форми на диалог между неправителствените организации и съответните административни структури.
- За да може да се противодейства на новите явления, които се наблюдават в онлайн-поведението на непълнолетните, които освен жертви все по-често се превръщат и в извършители на насилие (онлайн тормоз), са необходими предварителни задълбочени интердисциплинарни изследвания (психология, социология, педагогика, компютърни науки). Поради това може да се приветства включването в новата програма за действие на нейната 4-та област – изграждане на база от знания.

Всеки човек, дори и малкия е отделен индивид и има нужда от лично пространство и държи на това. Родителите се стремят да задоволят тази нужда на децата си като им предоставят повече свобода при вземане на самостоятелни решения, но родителския контрол не може да се пренебрегне напълно. Най-малкото децата трябва да бъдат научени на основни правила, за да общуват по лесно

със заобикалящия ги свят и да се социализират по-пълно. Това важи и за живота “онлайн”.

Обикновено злоупотребите в Интернет се случват в отсъствието на възрастни и децата се притесняват да споделят преживяването или се страхуват, че ако кажат на родителите си, ще стане по-лошо. Не трябва да се забравя и факта, че анонимността и минималният риск да бъдат хванати, подбужда някои хора да опитват неща, които не биха правили при други обстоятелства.

Разбира се, че всеки може да се възползва и от съвременните “филтри” или други софтуерни “инструменти за родителски контрол”, които напоследък все по-често присъстват в продуктите на разработчиците на програми за сигурност. Но не трябва да се забравя, че в края на краищата няма съвършен софтуер или система.

Една голяма част от сайтовете (особено социалните мрежи) изискват потребителите да се регистрират или по друг начин да предоставят лична информация, за да получат достъп до определени услуги. Много фирми по този начин се опитват да събират информация за контакт с деца и млади хора, за да извършват маркетинг. Това е недопустимо. Информацията трябва да се получи по законен начин чрез съгласие от родителите им. Съществува и риска администраторите на сайтовете не винаги да запазват неприкосновеността на личната информация, независимо че тя се защитава от Закон за защита на личните данни. Това създава още проблеми пред осигуряването на безопасно ползване на Мрежата.

Едно от най-важните правила при работа в Интернет, както за децата, така и за възрастните трябва да бъде внимателното предоставяне на лична информация в мрежата, за да се предпазим от злоупотреба с нея. Това е една и от приоритетните задачи на Работната група за защита на личните данни по чл.29. На 18.02.2008 г., групата изрази своето становище по въпроса в Работен документ 1/2008 относно защитата на личните данни на децата. В документа бяха разгледани правата на децата и гаранциите за защита на личните им данни по отношение на новите технологии и в частност при работа в Интернет – търсачки, онлайн социални мрежи, профилиране на поведението, извличане на информация (онлайн или извън мрежата), цифрово разпръскване, ICANN и WHOIS. Представителите в Работната група бяха единодушни, че всички права за защита на личната информация са предоставени от Директиви 95/46/ЕК и 2002/58 / ЕК са в сила и при данните на децата, но трябва да се имат предвид и специфичните положения на непълнолетните. В случай на противоречиви интереси, решение може да бъде търсено от тълкуване на директивите в съгласие с общите принципи на конвенцията за правата на детето, т.е., водещ е интересът на детето.

Членовете на групата засягат най-вече защитата на информацията за децата главно в сферата на образованието. То е насочено главно към онези, които управляват личните данни на децата. В контекста на училищата, това включва учителите и училищните власти специално. Също така то е насочено към националните контролни власти за информационна защита, които са отговорни за съблюдаване на правилното обработване на такава информация.

Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) също излезе със становище по предложената многогодишна програма на Общността за защита на децата чрез Интернет и други комуникационни технологии. ЕНОЗД подкрепя изцяло общите насоки на програмата, насочени към опазване на децата при използване на Интернет. Той набляга на факта, че защитата на данните на децата е съществена първа стъпка към гарантиране на повече безопасност и предотвратяването на злоупотреби в Интернет. Защита на личните данни, трябва да се прилага и за всички лица, които са свързани по някакъв начин с информацията, циркулираща по мрежата, за да се предотврати публикуването на незаконно и вредно съдържание.

Интернет дава на рекламодателите лесен и ефективен начин да достигат до младите хора и затова на много продукти, които са харесвани от деца, маркетинга се прави именно там. Но по закон маркетингът, ориентиран към деца е регулиран с по-строги разпоредби, в сравнение с маркетинга, ориентиран към възрастни, защото подрастващите са по-податливи на влиянието му. Наскоро приетият Закон за защита на потребителите посочва в чл. 39, ал.5: Непочтена е всяка реклама, която може да причини морални или умствени смущения у деца.

Директен маркетинг може да се направи и чрез е-мэйл или кратки съобщения (SMS), но за това е необходимо предварително разрешение на съответния човек. Тъй като децата са податливи на рекла-

ма и не много внимателни при попълване на формуляри, те лесно могат да предоставят лични данни, например за да играе онлайн в състезание, и може неправилно да даде съгласието си за директен маркетинг. Ето защо много е важно децата да знаят колко и каква част от личната си информация могат да предоставят в мрежата. Необходимо е да се информират, че могат да попълнят само задължителните полета, а родителите да проверяват доколко предоставяната услуга поддържа правила за лична неприкосновеност. За да са защитени по-добре данните на децата не се препоръчва те да се съхраняват в Интернет браузъра или в други програми, които имат достъп до Интернет.

Публикуването на снимки в Мрежата е много лесно, но много трудно може да се предотврати тяхното разпространение, промяна или използване в различен контекст. Децата трябва да знаят, че публикуване на снимка или на лична информация за даден човек, например на сайта на училището, представлява разкриване на лични данни, което винаги изисква разрешение от съответния човек. Всяко дете има право да проверява информацията, която се отнася за него, както и да я коригира, ако е необходимо. Не е необходимо да дават лични данни, ако не са уверени кой иска тези данни и с каква цел ще бъдат използвани.

В борбата за безопасен Интернет се включиха и децата. От 17 до 21 юли в Лондон по инициатива на СЕОР (Център за защита от онлайн експлоатация на децата) се проведе Първия международен младежки консултативен конгрес (IYAC) по линия на безопасността и сигурността. В него взеха участие повече от 140 делегати - на възраст между 14-17 години - от различни страни като САЩ, Австралия, Египет, Аржентина, Индия, Полша и Намибия, както и лица, пряко отговорни за безопасността и интернет сигурността - представители на правителството, индустрията, правоприлагането и медиите. Целта на форума бе да се разгледа сигурността на децата в глобалната мрежа и по-специално проблема с детската порнография.

Резултатът бе приемането на харта, която ще бъде представен на ООН за включване в Резолюция 2009 на Конвенцията на ООН за правата на детето.

Едно от основните искания на децата представители на конгреса бе към всеки браузър и всяка социална мрежа да има бутон, чрез който моментално компанията доставчик да бъде известена за съответната злоупотреба, без да се налага дори да се напуска интернет страницата.

Трябва да запомним нещо много важно: Компютрите и Интернет могат да бъдат много могъщ съюзник, но не могат да бъдат родител или "електронна детегледачка"!

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5(14)/2008 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска

Набор и печат: КЗЛД

Разпространява се на хартиен и
електронен носител